ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ

ΑΡΤΕΡΓΑΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΤΟΣ Ε΄ ... ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 47

ΙΙ/9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΑΘΗΚΟΝ ΠΑΝΤΩΝ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ 12ΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΣΤΙΓΜΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Τὰ Συνέδρια ἀποτελοῦν διπλῆν ἐπιχείρησιν. Γίνεται, ταὐτοχρόνως, μία κρίσις ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ ἕνας προγραμματισμὸς τοῦ μέλλοντος. Τὸ 12ον Συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἀρτεργατῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελῆ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ χαρακτηρίση ἡ κρίσις ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ἴσως νὰ ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ νὰ ἀπεχθάνονται τὴν ἀναμόχλευσιν τοῦ παρελθόντος. Διότι, δικαιολογοῦνται, τὰ περασμένα δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν, προτιμότερο νὰ μείνουν ξεχασμένα καὶ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ μέλλον.

Εἶναι εὐνόητον διατί προτιμοῦν τοὺς συλλογισμοὺς αὐτοὺς καὶ διατὶ ἀκόμη διακινδυνεύουν τὰς προτάσεις αὐτάς. Ὁμοιάζουν πολὺ μὲ τὸν ὑπόδικον εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτεθοῦν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰ παλαιά του ἐγκλήματα, τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ δικαστὴς ἑτοιμάζεται νὰ ἀποφασίση διὰ τὴν ποινήν. Ἂν ἐπρόκειτο, καθένας ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ προσλάβη ἕναν ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του, δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ νὰ προσλάβη ἕναν, ὁ ὁποῖος τὰ συστατικά του θὰ ἀνέφερον τὰς παραβάσεις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του.

Προφανῶς τοῦτο ἰσχύει ἀκόμη περισσότερον, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων τοῦ Κλάδου. Αἱ ὑποθέσεις αὐταί, αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἀπαιτοῦν τὴν σύζυγον τοῦ Καίσαρος τιμίαν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Δὲν ἀρκεῖ, δηλαδή, νὰ εἶναι τιμία. Ἐπιβάλλεται καὶ ἡ προβολὴ τῆς τιμιότητός της.

Δὲν ὑπάρχει καλύτερος ὁδηγὸς δι' ἕνα Συνέδριον ἀντιπροσώπων, ὅταν πρόκειται νὰ ἀποφασίση εἰς ποῖον θὰ ἀναθέση τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν του ὑποθέσεων, ἀπὸ τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ κρίνουν, ὄχι ἀπὸ τὴν ἄνεσιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν μερικοί, νὰ παρουσιάζωνται, παρὰ ταῦτα ἐνώπιον των δῆθεν ἄψογοι καὶ τὰς διαβεβαιώσεις των, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συμπεριφοράν των ἀφ' ὅτου τοὺς ἐνεπιστεύθη ἡ διαχείρισις τῶν Κλαδικῶν θεμάτων.

Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν οἱ θιασῶται καὶ οἱ σθεναρώτεροι ὑποστηρικταὶ μιᾶς τακτικῆς, τότε αὐτοὶ ἦσαν καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς σημερινῆς θέσεως τῶν ἀρτεργατικῶν αἰτημάτων. Σήμερον εἶναι παραδεδεγμένον ἀπὸ κάθε ὑπεύθυνον μελετητὴν ὅπως καὶ κάθε καλόπιστον συζητητὴν ὅτι ἡ μετὰ πείσματος ἐφαρμοσθεῖσα τακτικὴ ἦτο ἡ χειροτέρα ἀπὸ συνδικαλιστικῆς ἀπόψεως, ἡ πλέον ἐγωϊστικὴ καὶ ταυτοχρόνως ἡ πλέον διαβλητή, ὡς διευκολύνουσα τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀτομικῶν ὑποθέσεων.

Γνωρίζομεν τώρα ὅτι τὸ Ἀσφαλιστικόν μας Ταμεῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως, ἀφοῦ δὲν ζῆ παρὰ διότι στερεῖ τὰς παροχὰς ἀπὸ τοὺς ἡσφαλισμένους, τὰς συντάξεις ἀπὸ δυστυχεῖς συνταξιούχους καὶ δανείζεται ἀπὸ τὸ Κράτος ἐναντι τῶν σχηματισθέντων, εἰς χεῖρας τρίτων, ἀποθεματικῶν του παλαιοτέρων χρήσεων. Ὅπως γνωρίζομεν ἐπίσης, διότι ζῶμεν αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ὅτι ἐνῷ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κιλοῦ ἐπέβαλεν αὔξησιν τῆς ἐργασίας κατὰ 22% καὶ ἐν πολλοῖς κατέστησε τὴν ἐργασίαν μας κάτεργον, ἐν τούτοις τὰ ἡμερομίσθια δὲν ηὐξήθησαν ἀναλόγως. Εἴμεθα ὁ μόνος κλάδος ὅστις ἐντὸς ὀετίας ηὐξήθη ἡ ἐργασία του κατὰ 71% χωρὶς οὐδεμίαν αὔξησιν τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην. Ἀκόμη γνωρίζομεν ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1939 τὸ ἡμερομίσθιον ἦτο ταυτόσημον τοῦ τιμαρίθμου, ἐν τούτοις σήμερον ἀπέχει τούτου καὶ χάρις εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην.

Ἀλλ' ἂς μὴ ἀπομακρυνώμεθα. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε καμμία ὑπόδειξις περὶ τῆς ὀλεθρίου τακτικῆς, θὰ ὑπῆρχε ἓν τινι μέτρῳ καὶ δικαιολογία. Ὅταν ὅμως διαρκῶς καὶ βασανιστικῶς ὑποδεικνύεται τὸ καταστρεπτικὸν τῆς μεθόδου, τότε ἡ εὐθύνη καθίσταται προφανὴς καὶ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς πλέον ἢ ἐμφανής.

Ὑποδηλοῦται ψιθυριστικῶς ὅτι μερικοὶ δὲν ἦταν ὁλοψύχως ὑπὲρ τῆς τακτικῆς αὐτῆς καὶ ὅτι δικαιοῦνται νὰ αὐτοτιτλοφοροῦνται ὡς «θύματα» ἐφ' ὅσον «ὁ ὄφις μὲ ἠπάτησε» κατὰ τὸν προπάτορα ἡμῶν. Ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι ὑπάρχουν ἀφελεῖς διὰ νὰ τοὺς πιστεύσουν.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀνησυχητικὰς ὄψεις τῆς ὅλης καταστάσεως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ διὰ τῆς κακῆς των συμπεριφορᾶς καὶ τακτικῆς ἔχουν καταχρεωθῆ ἠθικῶς, καὶ χωρὶς ἐλπίδα ἐξοφλήσεως, εἰς τοὺς ἁρμοδίους. Συνεπῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρουν τὴν ἀπαιτουμένην πρωτοβουλίαν καὶ δὴ τὴν ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευθέραν κίνησιν καὶ κρίσιν.

Κατὰ τὸν κρίσιμον χρόνον πολλάκις τοὺς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ ἐπωφελήθησαν αὐτῆς, διὰ νὰ ἀποδείξουν τὸ εὐλύγιστον τῆς σπονδυλικῆς των στήλης. Τοῦτο καὶ μόνον τὸ περιστατικὸν εἶναι ποὺ τοὺς καθιστᾷ πλέον ἀκαταλλήλους καὶ ἀνικάνους διὰ τὴν ἀρτεργατικὴν διαχείρισιν.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλωστε κανεὶς λόγος, ὁ ὁποῖος νὰ ὑποχρεώνη τὸ Συνέδριον νὰ ἐμπιστευθῆ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, πειραματιζόμενον ἴσως, τὰ αὐτὰ ζητήματά του εἰς τὰ τόσον δοκιμασθέντα ἄτομα. Οὔτε θὰ εἶναι λογικὸν νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι «τὸ δὶς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ», ἐπανερχόμενοι ἐκεῖ ὅπου εὑρισκόμεθα καὶ προδίδοντες τὸν σκοπὸν τῆς συγκλήσεώς μας.

Ὁ Κλάδος τῶν ἀρτεργατῶν ἴσως νὰ ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶναι, ὅσον ἄλλοτε, ἰσχυρός, ἀλλὰ δύναται ὅμως νὰ εἶναι τοὐλάχιστον καθαρὸς καὶ ὑγιὴς συνδικαλιστικῶς. Οὗτος δικαιοῦται νὰ πιστεύη ὅτι δὲν ἠμπορεῖ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν νὰ ἐμπιστευθῆ τὰ αἰτήματά του ἐκεῖ ὅπου ἀκριβῶς εὑρίσκεται ἡ αἰτία τῆς καταβαραθρώσεώς των. Τὰ ἄτομα αὐτὰ ἔχουν αὐτοαχρηστευθῆ καὶ καταστραφῆ συνδικαλιστικῶς πέραν πάσης ἐλπίδος σωτηρίας. ΕΠΗΛΘΕΝ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΑΛΛΑΓΗΝ.

Τὴν σκυτάλην τοῦ ἀγῶνος ὁ «Συν. ΑΡΤΕΡΓΑΤΗΣ» παραδίδει εἰς τὸ 12ον Συνέδριον τῶν ἀρτεργατῶν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ σύνεδροι, ἐγκαίρως καὶ χωρὶς συναισθηματισμούς, θὰ τὴν παραδώσουν εἰς τοὺς ἀξιώτερους ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς ἱκανωτέρους νὰ ἀποσπάσουν τὴν νίκην ἐπὶ τῶν Κλαδικῶν αἰτημάτων. Ἡ πεῖρα τοῦ προσφάτου παρελθόντος εἶναι ἀρκετὸν τίμημα καὶ ἔξοχον μάθημα ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται ἀμφιβολίαι.

ΜΕ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΟ 12ΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἡ φύσις τῶν θεμάτων καὶ ἡ θέσις αὐτῶν δίνουν εἰς τὸ Συνέδριον ἀγωνιστικὴν μορφὴν καὶ χαρακτῆρα ἀποφασιστικότητος

ΟΛΑΙ ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΓΕΛΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Π.Ο.Α. ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ. ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ. ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ. ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ. ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΑΔΥΝΑΜΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς θὰ συνέλθη τὸ 12ον Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἀρτεργατῶν.

Ὡς γνωστόν, εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἀνήκουν οἱ ἀρτεργατικές, οἱ σιμιτεργατικὲς καὶ οἱ συνταξιουχικές, τῶν Κλάδων αὐτῶν, Ὀργανώσεις, ὅλης τῆς Χώρας. Οἱ Ὀργανώσεις αὐτὲς 104 τὸν ἀριθμόν, παρουσιάζουν κίνησιν καὶ δρᾶσιν 91 καὶ περιλαμβάνουν εἰς τὴν δύναμίν των 8000 ἀρτεργάτες καὶ σιμιτεργάτες καὶ 4.500 συνταξιούχους.

Ἐξ αὐτῶν ἐξελέγησαν, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως ἑκάστης Ὀργανώσεως, ἀπὸ ἕνας ἕως ὀκτὼ ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν τὸ 12ον Συνέδριον. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνέδρων ἀνέρχεται εἰς τοὺς 105 ἐκπροσώπους τῶν Ὀργανώσεων, εἰς 11 μέλη τῆς Διοικήσεως καὶ ἕναν ἐκπρόσωπο τῆς ΓΣΕΕ.

Ἐξ αὐτῶν εἶχον καταφθάσει πληρεξούσια πρακτικὰ ἐκλογῆς, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Π.Ο.Α., 82 ἀντιπροσώπων, γεγονὸς ποὺ φανερώνει ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως συμμετοχῆς τὸ Συνέδριον θὰ σημειώση πλήρη ἐπιτυχίαν.

Πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν συμμετοχῆς συνηγοροῦν τόσον ἡ παράδοσις τῆς συνδικαλιστικότητος τῶν ἀρτεργατῶν, ὅσον καὶ ἡ ὄχι εὐχάριστος κατάστασις τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν αἰτημάτων, καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ προσδοθῆ ἱστορικότης εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τῶν ἔργων του καὶ τῶν ἀποφάσεών του.

ΤΟΠΟΣ ΩΡΙΣΘΗ Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Μὲ ἀλλεπαλλήλους ἐγκυκλίους ἡ Διοίκησις τῆς ΠΟΑ ἀνήγγειλε τόσον τὴν σύγκλησιν ὅσον καὶ τὸν τόπον καὶ οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Συνάδελφοι,

Συνελθοῦσα ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας στὴν ὁλομέλειάν της ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ 12ου Συνεδρίου διὰ τὴν 2αν 8)6ρίου ἀνυπερθέτως.

Ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἶναι ἐλάχιστος καὶ οἱ προθεσμίες δὲν μᾶς παίρνουν, σᾶς ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον καὶ ζητοῦμεν ἀπὸ ὅλας τὰς Διοικήσεις νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰς κατωτέρω ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι στηρίζονται εἰς ρητὰς καταστατικὰς διατάξεις.

Ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ὅσες ὀργανώσεις δὲν ἀπέστειλαν τὰ Πρακτικὰ νὰ σπεύσουν νὰ κάνουν τοῦτο τὸ ταχύτερον καὶ ὅσες ὀργανώσεις δὲν ἐξέλεξαν τοὺς ἀντιπροσώπους των νὰ φροντίσουν νὰ συμμορφωθοῦν στὸ πιὸ σύντομο χρονικὸν διάστημα ἀποστέλλοντες τὰ Πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν ΠΟΑ.

Ἐπίσης αἱ ὀργανώσεις ποὺ δὲν τακτοποιήθηκαν οἰκονομικῶς μὲ τὴν Π.Ο.Α. νὰ σπεύσουν νὰ συμμορφωθοῦν καταβάλλοντας τὶς συνδρομές τους πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου, δεδομένου ὅτι ἐὰν δὲν καταβάλλουν τὰς ὀφειλάς των δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Συνέδριον σύμφωνα μὲ ρητὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ.

Καὶ ἕνας ἄλλος λόγος σοβαρὸς ἐπιβάλλει τὴν τακτοποίησίν σας οἰκονομικῶς μὲ τὴν Π.Ο.Α. καὶ τὴν συμμετοχήν σας εἰς τὸ Συνέδριον καὶ ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι σοβαρώτατος δεδομένου ὅτι ὅσες Ὀργανώσεις δὲν εἶναι μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας βάσει τοῦ Νόμου «Περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων» ἡ Π.Ο.Α. θὰ καλύπτη ἐκεῖνες μόνον τὶς ὀργανώσεις αἵτινες ἀνήκουν εἰς τὴν δύναμίν της διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπεσχέθη κατηγορηματικὰ ὁ κ. Ὑπουργὸς σὲ συνάντησίν μας, εἰς τὴν ὁποίαν μας ζήτησε τὴν συνεργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν νέων καταστατικῶν μέτρων ποὺ πρόκειται νὰ ληφθοῦν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἐναντίον τῆς λαθρεμπορίας τοῦ σίτου, τῆς μεγάλης αὐτῆς πληγῆς τῆς διαφυγῆς τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ.

Συνάδελφοι,

Ἡ Διοίκησις τῆς Π.Ο.Α. ἐπαναλαμβάνει καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς συμμετοχῆς σας στὸ Συνέδριον αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου ἐξαρτῶνται πλεῖστα ὅσα ζητήματα τοῦ Κλάδου.

Ἀπὸ τὴν καθολικὴν συμμετοχὴν τῶν ὀργανώσεων θὰ φανῇ ὅτι ὁ κλάδος τῶν ἀρτεργατῶν ἔχει ἀξιώσεις νὰ ἐπιζήση καὶ νὰ προβάλη εἰς τὸ Συνέδριον αὐτὸ τὴν ἀξίωσίν του νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ προβλήματά του τὰ ὁποῖα κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἐμπεριστατωμένον ἔθεσε δι' ὑπομνήματός της πρὸς τοὺς ἁρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας τῆς χώρας μας.

Συνάδελφοι,

Ἀνακεφαλαιώνοντες τὰ παραπάνω σᾶς καλοῦμε δι' ὑστάτην φορὰν καὶ σᾶς ἐξορκίζομεν νὰ συμμορφωθῆτε ἀπαρεγκλίτως μὲ ὅσα παραπάνω σᾶς γράφομεν γιατὶ τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέση ἱστορικὸ σταθμὸ γιὰ τὸν κλάδο μας καὶ νὰ σημάνη ἕνα τέρμα στὴν κακοδαιμονία ποὺ βέρνει τὸν ἀσφαλιστικόν μας Ὀργανισμὸ καὶ τὸν Κλάδο, γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ λείψη κανεὶς ἀντιπρόσωπος ἀπὸ αὐτό.

Ἀπὸ τὴν καθολικήν σας συμμετοχὴ θὰ φανῇ τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου.

Εἶναι ἀνάγκη ἐθνική, εἶναι ἀνάγκη ἐπαγγελματικὴ ἡ καθολικὴ συμμετοχή σας, ἡ συμμετοχὴ ὅλων εἰς τὸ συνέδριόν μας αὐτό.

Κάθε ἀδιαφορία σας θὰ εἶναι ἔγκλημα εἰς βάρος τοῦ Κλάδου, εἰς βάρος τοῦ ψωμιοῦ τῶν οἰκογενειῶν μας.

Ἕνα σύνθημα λοιπὸν πρέπει νὰ ἐπικρατήση ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον: Καθολικὴ συμμετοχὴ τοῦ Κλάδου στὸ 12ον Συνέδριον τῆς 2ας 8)6ρίου 1960 καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι μὲ συνείδησιν».

Δι' ἄλλης ἐγκυκλίου τονίζεται ἡ ἀνάγκη οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ βρίσκωνται στὴν Ἀθήνα ἢ στὸν Πειραιὰ τὸ Σάββατο τὸ βράδυ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου καὶ γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Συνέδριον θὰ διεξαγάγη τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς.

ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η ΟΡΓΗ ΝΑ ΞΕΧΕΙΛΙΣΗ ΚΑΘΕ ΤΙΜΙΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ, ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΤΕΡΓΑΤΟΥ

Ἡ πρόσληψις τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τὴν στιγμὴν ποὺ ψυχορραγεῖ οἰκονομικὰ τὸ ΤΑΑΜΜ, οἱ συνταξιοῦχοι κρατοῦν μὲ τὰ δόντια τους τὴν ἀγανάκτησι καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά τους καὶ ἀποδεικνύει τήν ὑπάρχουσαν ἀπόστασιν μεταξὺ θεμάτων καὶ ὑπευθυνότητος τῶν δραστῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΤΑΑΜΜ ἔλαβε πρὸ μηνὸς περίπου ἀπόφασιν προσλήψεως ΔΕΚΑ ΕΞΗ (16) ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

Ἦταν τόση ἡ ἀνάγκη! ὥστε ἀμέσως ἐπεκυρώθησαν τὰ Πρακτικὰ καὶ ὑπεβλήθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν ἀξιότιμον κύριον-κύριον Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας πρὸς ἔγκρισιν. Ὄχι μόνον αὐτό. Ἔπρεπε νὰ προλάβη καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ΙΚΑ κλπ.» καὶ τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὴν σθεναρὰν στάσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως, δὲν ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλὰ ἠκολούθησε τὴν μοῖραν τῆς προλήψεως καὶ τὸ ἔφαγε ἡ γρουσουζιά του, μαζὶ μὲ τοὺς 16 τοῦ Τ.Α. Α.Μ.Μ. καὶ ἄγνωστον πόσους ἄλλους, ἄλλων Ταμείων καὶ Ὀργανισμῶν.

Τὸ θέμα ὅμως ὑφίσταται. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ὑπάρχει καὶ ὁ κ. Δημητράτος μόλις ἡσυχάσουν κάπως τὰ πράγματα, θὰ ἐπιχειρήση τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ... πραξικοπήματος.

Ἡ μυστικότης ἡ ὁποία ἐτηρήθη ὑπὸ ὅλων τῶν παραγόντων, ὑπηρεσίας, Συμβουλίου, Ὁμοσπονδίας καὶ ἀντιπροσώπων εἶναι δεῖγμα τοῦ συνωμοτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφηρμόσθη καὶ ἐφαρμόζεται καὶ ἡ θρασυδειλία τῶν ἁρμοδίων χειριστῶν τῆς ὑποθέσεως.

Αἱ ὀργανώσεις πρέπει νὰ ἀντιδράσουν σύσσωμοι, νὰ διαμαρτυρηθοῦν καὶ τὸ Συνέδριο μὲ τὸν θερμοκαυστῆρα τῆς ψήφου νὰ καταδικάση τὰς μεθόδους καὶ τὴν πρᾶξιν ὡς ἀναίτιον ἐπιβουλὴν καὶ συναλλαγὴν εἰς βάρος τοῦ εἰς οἰκονομικὸν κόμμα εὑρισκομένου Ὀργανισμοῦ.

Ἡ μὴ «εὐτυχὴς» ἔκβασις τῆς ὑποθέσεως θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν νὰ πιὸ κράνη ὡρισμένα στελέχη, διότι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς προθέσεις των, νὰ σκιλεύσουν πάνω στὸ πτῶμα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν ἀρτεργατῶν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συμβῆ, διότι ἀλλοίμονον ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἀγαποῦσε κάπου-κάπου καὶ τὸ νοικοκύρη.

ΕΝΤΟΝΩΤΑΤΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἀπησχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὸ ζήτημα, ἐκαυτηρίασε τὴν στάσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῆς Διοικήσεως τοῦ Τ.Α. Α.Μ.Μ. καὶ τῶν ἐργατικῶν ἐκπροσώπων καὶ ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Πρὸς τοὺς κ.κ.

Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Ὑπουργὸν Ἐργασίας
Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν - Μυλεργατῶν
Μενάνδρου 41
Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν
Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν
Ὁμοσπονδίαν Ἀρτεργατῶν

Ἐνταῦθα

Συνταξιοῦχοι ἀρτεργάται διαμαρτύρονται ἐντόνως δι' ἀπόφασιν προσλήψεως δέκα ἓξ ὑπαλλήλων εἰς Τ.Α. Α.Μ.Μ. εἰς στιγμὰς καθυστερήσεως καταβολῆς συντάξεων καὶ ἄλλων παροχῶν. Στόπ.

Αἰτοῦν ἀνάκλησιν ἀποφάσεως καὶ ἐπιχορήγησιν Ταμείου ὑπὸ Δημοσίου δι' ἐκπλήρωσιν ἀποστολῆς του. Στόπ.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Πρόεδρος ΜΠΟΤΣΙΟΣ
Γραμματεὺς ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ

«Ἡμέρα 1η (Κυριακὴ 2.10.1960, ὥρα 9 π.μ.:

1. Κήρυξις ἐργασιῶν Συνεδρίου.
2. Χαιρετισμὸς ἐπισήμων καὶ ἀδελφῶν Ὀργανώσεων.
3. Ἀνακοινώσεις ψηφισμάτων καὶ τηλεγραφημάτων.
4. Ἐκλογὴ Προεδρείου (ἑνὸς Προέδρου καὶ δύο Ἀντιπροέδρων).
5. Ἐκλογὴ τριμελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.
6. Διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ λογοδοσία.
7. Ἔκθεσις Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἀφέθη ἐλεύθερον συνεδριάσεως.

Ἡμέρα 2α (Δευτέρα 3.10.1960 ὥρα 8 π.μ.-2 μ.μ.)

1. Συζήτησις ἐπὶ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς λογοδοσίας καὶ ἔγκρισις αὐτῶν.
2. Οἰκονομικαὶ κλαδικαὶ διεκδικήσεις, Συλλογικὴ σύμβασις.
3. Ἀσφαλιστικόν, λαθράλεσις, πόροι ΤΑΑΜΜ, συντάξεις.
4. Ἐφαρμογὴ Ἐργατικῆς Νομοθεσίας.

Τὸ ἀπόγευμα 4—8 μ.μ.:

1. Ὅροι ὑγιεινῆς.
2. Μείωσις κατεργασίας (ἀνεργία) λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ μετρικοῦ συστήματος καὶ κατάργησις προσωπικῆς ἐργασίας ἀρτοποιῶν.
3. Ταμεῖον Προνοίας.

Ἡμέρα 3η (Τρίτη 4.10.1960, ὥρα 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ.):

1. Οἰκονομικὸν (ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ).
2. Ὀργανωτικόν.
3. Τροποποίησις Καταστατικοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα 4—8 μ.μ.:

1. Ἐκλογὴ ὀργάνων Διοικήσεως (Γεν. Γραμματέως) μελῶν Διοικήσεως, Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, Γενικῶν Συμβούλων καὶ Ἀντιπροσώπων διὰ τὸ Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος.
2. Λῆξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου».

Διὰ τεχνικοὺς λόγους εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἡ ἀλλαγὴ ὡρισμένων θεμάτων καὶ συνεπῶς νὰ τροποποιηθῆ τὸ πρόγραμμα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ - ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

Μεταξὺ τῶν θεμάτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ. Ἐκ τῶν ὑπὸ τροποποίησιν διατάξεων εἶναι ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Συνέδριον τῶν «ἐξ ὀφιτσίου», τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς δημιουργίας Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συγκροτήσεως Προεδρείου καὶ ἄλλων λεπτομερειακῶν θεμάτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Διοίκησις συνεκρότησε Ἐπιτροπὴν μελέτης καὶ σχηματισμοῦ τῶν προτάσεων πρὸς αὐτὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Συνέδριον. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν στελεχῶν παρετηρήθησαν ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων διὰ τὴν καλυτέραν διατύπωσιν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν διατάξεων αὐτῶν.

Ὡς γνωστόν, διὰ νὰ ἐγκριθῆ ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται νὰ συγκεντρώση τὰ ¾ τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν.

Ὡς πρὸς τὰς τάσεις ἢ τὰς παρατάξεις περὶ τῶν ὁποίων ἀνεφέρθημεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καταβάλλεται προσπάθεια νὰ μὴν παρατηρηθῆ κατάτμησις τῶν δυνάμεων.

Ἡ προσπάθεια ἀποσκοπεῖ καὶ εἰς τὴν συγκρότησιν Διοικήσεως στελεχῶν ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ διαθετόντων τὰ περισσότερα τῶν πλεον

Γιὰ νὰ μάθουν ὅλοι

Ὡς γνωστόν, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 παρ. 1 τοῦ Κώδ. χαρτοσήμου, ὡς ἰσχύει, τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποκειμένων εἰς πάγιον τέλος ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος χαρτοσήμου, εἰς ὃ καὶ τὸ πρῶτον φύλλον, πλὴν τῶν περιπτώσεων περὶ τῶν ὁποίων ἄλλως ὁρίζεται εἰς τὸν Κώδικα Χαρτοσήμου. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὰς πολυσελίδους αἰτήσεις ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἢ ἀντίγραφα δὲν ὁρίζεται ἄλλως εἰς τὸν Κώδ. Χαρτοσήμου, ἔπεται ὅτι διὰ τὴν σήμανσιν τῶν κατὰ συνέχειαν φύλλων τῶν ἐγγράφων τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Κώδ. Χαρτοσήμου. Ἐν τούτοις, ὑπὸ πολλῶν ὑπηρεσιῶν διεκπεραιώσεως ὡρισμένων Ὑπουργείων κ.λ.π. γίνονται δεκταὶ πολυσέλιδοι αἰτήσεις πρὸς πρωτοκόλλησιν, χωρὶς νὰ εἶναι αὗται δεόντως χαρτοσεσημασμέναι, ἤτοι, διὰ τόσων παγίων τελῶν ὅσα καὶ τὰ δισέλιδα φύλλα των, ἀλλὰ δι' ἑνὸς μόνον παγίου τέλους χαρτοσήμου. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα πολυσέλιδα πιστοποιητικὰ καὶ ἀντίγραφα.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Ὑπηρεσιῶν Διεκπεραιώσεως ἐπὶ τοῦ ὅτι οἱ εἰς ταύτας κατατιθέμεναι πολυσέλιδοι αἰτήσεις ὑπὸ ἐνδιαφερομένων δέον νὰ ἔχωσι σημανθῆ διὰ πενταδράχμων τελῶν χαρτοσήμου, ἰσαρίθμων πρὸς τὰ δισέλιδα φύλλα των, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει νὰ μὴ ἀποδέχωνται ταύτας, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, ἀντίγραφα κλπ. νὰ σημαίνωνται καθ' ὁμοιον πρὸς τ' ἀνωτέρω τρόπον, ἤτοι, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δισελίδων φύλλων των, δοθέντος ὅτι εἶναι προφανὴς ἡ ἐκ χαρτοσήμου ζημία τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς μὴ κατὰ τ' ἄνω σημάνσεως τῶν ἐγγράφων τούτων.

Ἀνακωχή

Γιὰ κάθε ἐργαζόμενο
μὲ σύμβασ' ἐργασίας
ὑπάρχει νόμος χορηγὸς
ἀδείας ἐτησίας.
Ἐτοῦτο τὸ προνόμοιο
καὶ 'γὼ θὰ ἀπολάψω
καὶ μέσα στὸ Συνέδριο
θὰ πάω νά... ἀράξω.
Ποιητική... ἀδεία
δὲν χάνω εὐκαιρία
ἐκτὸς καὶ ἂν
δὲν συμφωνεῖ ὁ
ΣΑΝ

Ἀλληλογραφία

ΜΙΧ. ΜΙΧΑΛΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΝ. — Ἀπαντήσαμεν ταχυδρομικῶς.

ΙΩΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.— Λόγῳ χορηγήσεως ἀδειῶν εἰς ὑπαλλήλους ἡ ὑπόθεσίς σου θὰ ρυθμισθῇ ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου.

Β. ΠΑ·Ι·ΤΖΑΝΟΥΛΗΝ.— Σᾶς γράψαμε ταχυδρομικῶς.

Θ. ΔΟΥΚΑΝ.— Μὲ 7.551 ἡμέρας ἐργασίας χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρα ἀτομικὴν σύνταξις τῶν 20 ἡμερομισθίων. Ἐὰν κριθῇ ἀνίκανος ἰατρικῶς, τότε θὰ λάβῃ σύνταξιν, ἄλλως πρέπει νὰ συμπληρώσῃ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ.— Λόγῳ ἀπουσίας τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου εἰς ἄδειαν δὲν ἔγινεν ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως Καλαμπαλίκη. Μετὰ τὸ Συνέδριον θὰ ἔχετε ἀπάντησιν.

ΑΠΟΡΙΑ

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Συνταξιοῦχος Ἀρτεργάτης»
Ἀθήνας

Ἀγαπητὲ συνάδελφε,

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» Θεσσαλονίκης καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7-9 τρέχ. μηνὸς ἐδημοσιεύθησαν τὰ κάτωθι:

Χθὲς τὰ Προεδρεῖα τῶν ὀργανώσεων συν)χων Ἀρτεργατῶν καὶ Μυλεργατῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Ε.Κ.Θ. παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Βορ. Ἑλλάδος καὶ ἐπέδωκαν ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ἀναφέρονται εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τοῦ ΤΑΑΜΜ καὶ τὰ αἴτιά της ζητοῦν τὴν τακτοποίησιν τῶν πόρων τοῦ ΤΑΑΜΜ, τὴν πάταξιν τοῦ λαθρεμπορίου, τὴν ἐφαρμογὴν ἀρτοσήμου καὶ ἀλευροσήμου, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀσφαλ. ὀργανισμοῦ διὰ δανείων καὶ αὔξησιν τῶν συντάξεων κατὰ 23% διὰ τοὺς συνταξιοδοτηθέντας πρὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ 1955.

Ἐρωτῶ τὸν συνάδελφον πρόεδρον συντ)χων ἀρτεργατῶν Θεσσαλονίκης: ΓΙΑΤΙ; αὐτὴ ἡ διάκρισις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς συντάξεως τῶν πρὸ τοῦ Μαΐου 1955 ἐξελθόντων καὶ διατί νὰ μὴ εἶναι γενικὴς μήπως οἱ μετὰ τὸν Μάϊον 1955 συνταξιοδοτηθέντες καὶ πρὸ παντὸς οἱ λόγῳ ἀναπηρίας (φυματικοί), οἱ λαμβάνοντες 600—700 δρχ. εὑρίσκονται σὲ καλυτέραν οἰκονομικὴν κατάστασιν, δὲν φαντάζομαι νὰ τὸ ἀγνοῇ ὁ συνάδελφος καὶ ὁμοιοπαθὴς πρόεδρος.

Ἂς μοῦ λύσῃ τὴν ἀπορία αὐτὴ καὶ ἂς μὲ συγχωρῇ γιὰ τὴν ἐπιστολή μου καὶ τὴν ἐνόχλησιν.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ
Συν)χος ἀρτεργάτης

Ροδολείβος τῇ 10-9-1960

Σ.Σ. Νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει παρεξήγησις διότι ὅταν ζητοῦμε τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ ἡμερομισθίου τῶν συντάξεων ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς καταβολῆς των εἰς ἐκεῖνο ποὺ οἱ ἀρτεργάτες λαμβάνουν τὸ αἴτημα καλύπτει ὅλους ὅσους λαμβάνουν σύνταξιν μὲ συντελεστὴν κάτω τῶν 68,61 δραχμῶν. Οἱ πρὸ τοῦ 1955 εἶναι ἀνεξαιρέτως ὅλοι καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν διαφορὰν (54,70—68,61).

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

1151	Σ.Γ.	Σωτηρίου Κωνστ.	30
1152	»	Καρέτσος Δημ.	30
1153	»	Τσάνος Μιχαὴλ	30
1154	»	Νάτσης Παναγ.	30
1155	»	Σωτηρίου Κωνστ.	30
1156	»	Τζούμας Δημήτρ.	30
1157	»	Πάκος Θεόδ.	30
1231	»	Στούκας Γεώργ.	30
2764	»	Πολυκανδριώτης Κ.	30
3075	»	Μαραγκὸς Γεώργ.	30
3848	»	Κακολύρης Διον.	30
5001	»	Συνοδινὸς Δημ.	30
5002	»	Σωμ. Συν)χων Ἀρτ)τῶν Καβ.	80
5004	»	Δερτοῦζος Ἀριστ.	30
5006	»	Σωμ. Ἀρ)τῶν Σαλαμῖνος	40
5007	»	Μαρκόπουλος Σπ.	30
5012	»	Πατσόπουλος Γ.	30
5013	»	Σωμ. Συν)χων Ἀρτεργατῶν Μυτιλ.	100
5014	»	Κλίτσης Γεώργ.	30
5020	»	Σωμ. Συν)χων Ἀρτ)τῶν Πύργου	180
5022	»	Πατσιόπουλος Γ.	30
5023	»	Σταθόπουλος Νικ.	30
5024	»	Φούσας Μιχαὴλ	30
5026	»	Παναγάκης Γεώργ.	60
5027	»	Βλάχος Νικ.	30
5028	»	Βασιλείου Εὐάγγ.	20

«ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΑΡΤΕΡΓΑΤΗΣ»

Συνδρομαὶ Ἐτήσιαι δρχ. 30
Συνδρομαὶ Ἐξάμηνοι » 20
Ὀργανισμῶν Ἐτησία » 200
Σωματείων Ἐτησία » 100

Ἐπιταγαὶ - Ἐμβάσματα
Ἀναστ. Κιτσανὸν
Ἀγησιλάου 10—Ἀθήνας

Αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις πρέπει νὰ εἶναι τοῦ Συνδέσμου, ὑπογεγραμμέναι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ταμίαν, νὰ εἶναι δὲ ἐσφραγισμέναι μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Συνδέσμου.

Ὑπεύθυνοι κατὰ νόμον:
Συντάξεως:
Ἀπόστολος Μπότσιος
Ν. Καζαντζάκη 37—Ζωγράφου
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Σταῦρος Δρόσος
Ἀγησιλάου 18—Τηλ. 526.889

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Ἐπιβάλλεται παρακολούθησις ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἀπόφασιν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοιν. Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητός του.

«Μετὰ μεγάλης λύπης περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν αἰτήσεων συνταξιοδοτήσεων ἢ ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων παρά τινων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, λαμβάνουν χώραν ἐνέργειαι ἢ παραλείψεις δημιουργοῦσαι δυσμενεῖς ἐντυπώσεις, δὲν ἀποκρύπτομεν δὲ ὅτι διεκριβώσαμεν ὅτι εἴς τινας περιπτώσεις σημειοῦται διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων καθυστερήσεις, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀναγκάζωνται νὰ προσφεύγουν πρὸς διεκδίκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς συνταξιοδοτήσεως των εἰς διάφορα μέσα.

Οὕτω, παρατηρεῖται τὸ δυσάρεστον φαινόμενον τὰ ὑπὸ συνταξιοδότησιν πρόσωπα, λόγῳ τῶν ταλαιπωρῶν τὰς ὁποίας ὑφίστανται νὰ πίπτουν εἰς τὰς παγίδας ὠργανωμένων συγκροτημάτων διεκπεραιώσεως συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ μεταβάλλωνται εἰς θύματα ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν σημειωομένων ὡς ἄνω ἀτόπων καὶ πρὸ τῆς ὑποδείξεως λήψεως ριζικῶν τινων μέτρων, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ τονίσωμεν ὡρισμένας ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ πρυτανεύουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας ὑμῶν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Βασικὸν σκοπὸν τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀποτελεῖ ἡ ἐξασφάλισις εἰς τοὺς ἐργαζομένους, αἰσθήματος ἀσφαλείας καὶ πεποιθήσεως ἐπὶ τῆς δυνατότητος ἀντιμετωπίσεως τῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ ἐκ διαφόρων λόγων ἡ ἱκανότης νὰ κερδίζουν διὰ τῆς ἐργασίας των τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Πρὸς διαμόρφωσιν τῆς πεποιθήσεως ταύτης δὲν συντελοῦν μόνον αἱ ἀσφαλιστικαὶ περοχαί. Ἐξαιρετικῆς σημασίας εἶναι καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα στοργικῆς καὶ φιλικῆς προθυμίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν, τὴν ὁποίαν θὰ δημιουργήσουν τὰ ἀσφαλιστικὰ ὄργανα γύρω ἀπὸ κάθε ἠσφαλισμένον ὁ ὁποῖος θὰ προσέτρεχεν εἰς αὐτά.

Ἐὰν κατὰ ταῦτα ἡ ὅλη ἐνεργὸς ἀσφαλιστικὴ λειτουργία διεξάγεται ἄνευ προθυμίας καὶ μὲ βραδύτητα εἴτε ἕνεκα γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων, εἴτε ἕνεκα λόγων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν ἔλλειψιν κατανοήσεως ἀπὸ μέρους τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργάνων τῶν εἰδικῶν ὑποχρεώσεων των, εἶναι προφανὲς ὅτι ὄχι μόνον ματαιοῦται ὁ βασικὸς σκοπός, ὅστις δικαιολογεῖ τὴν ὕπαρξιν τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀλλὰ καθίσταται καὶ ἀντικοινωνικὴ ἡ λειτουργία τοῦ ὑψίστης σημασίας κοινωνικοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ.

Πιστεύοντες οὕτω ὅτι κάθε προσπάθεια βελτιώσεως τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν στοργικὴν καὶ πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ὅτι ἀποτελεῖ βασικὸν καθῆκον τῶν ὀργάνων τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὁ ταχύτερος καὶ πληρέστερος κατατοπισμὸς τῶν ἠσφαλισμένων ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεών των, παρακαλοῦμεν ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, ἐξετασθοῦν ἐπισταμένως ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. αἱ δυνατότητες λήψεως παντὸς μέτρου ἐξασφαλίζοντος τὴν ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὴν ἄμεσον λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων:

α) Τὴν κατάργησιν πάσης ἀσκόπου γραφειοκρατικῆς διατυπώσεως καὶ τὴν εἰς μικρότερον δυνατὸν βαθμὸν ἁπλούστευσιν τῆς διαδικασίας ἀπονομῆς τῶν πάσης φύσεως ἀσφαλιστικῶν παροχῶν.

Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ ταχυτέρου ρυθμοῦ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἠσφαλισμένων, ὁσάκις πρόκειται νὰ διαβιβασθῇ ἔγγρτφον ἀπὸ ὑπηρεσίας εἰς ὑπηρεσίαν ἢ καὶ μεταξὺ ὀργάνων τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας, δέον ἀντὶ τοῦ γραφειοκρατικοῦ συστήματος πρωτοκολλήσεως τῶν ἐγγράφων καὶ τῆς ἐπερχομένης ἐκ τούτου καθυστερήσεως τῶν ὑποθέσεων, νὰ προκριθῇ τὸ σύστημα τοῦ ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος.

β) Διευκόλυνσιν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ λεπτομερῆ κατατόπισιν τούτων πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀπαραιτήτων κατὰ νόμον πιστοποιητικῶν διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ οὐτινος τὴν ἱκανοποίησιν αἰτεῖται δικαιώματος, ἐξεταζομένης ἐνίοτε καὶ τῆς δυνατοτητος της οἴκοθεν ἐνεργείας ὑπὸ τοῦ τεταγμένου ὀργάνου τῆς ἐκδόσεως ἐλλειπόντων τινῶν πιστοποιητικῶν. Εἰδικῶς δὲ προκειμένου περὶ συνταξιοδοτήσεως προστατευομένων μελῶν οἰκογενείας ἢ χορηγήσεως αὐτοῖς ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων, θὰ ἔδει νὰ παρέχωνται εἰς ταῦτα πλήρεις ὁδηγίαι περὶ τῶν προσακτέων πιστοποιητικῶν ὥστε νὰ παύσῃ ὁριστικῶς τό, εἴς τινας ὀργανισμοὺς σημειούμενον φαινόμενον, νὰ καλῆται ὁ ἠσφαλισμένος νὰ προσάγῃ ὡρισμένα πιστοποιητικὰ καὶ μετὰ τὴν προσκόμισιν τούτων καὶ πάρροδον ἀρκετοῦ χρόνου νὰ καλῆται ἐκ νέου νὰ προσαγάγῃ καὶ ἕτερα πιστοποιητικὰ μὲ συνέπειαν τὴν ταλαιπωρίαν ἀσθενῶν, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

γ) Τὸν καθορισμὸν τακτῆς προθεσμίας ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων, ἡ προεργασία διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν καὶ ὡς τοιαύτην, προκειμένου περὶ αἰτήσεων συνταξιοδοτήσεως ὁρίζομεν τὴν ὑπὸ προγενεστέρας ἐγκυκλίου ἡμῶν ταχθεῖσαν δίμηνον τὸ πολὺ προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἔδει νὰ διεκπεραιώνονται αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἓν τοιοῦτον μέτρον δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ συστήματος ἀφ' ἑνὸς μὲν παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ταχείας ἐφαρμογῆς τοῦ μηχανισμοῦ ἐπιβαλῆς τῶν δεουσῶν κυρώσεων κατὰ τῶν ὑπευθύνων ὀργάνων διὰ τὴν καθυστέρησιν ἐκτελέσεως τῶν ὀφειλομένων ἐνεργειῶν μέραν τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, ἐφ' ὅσον ἡ καθυστέρησις αὕτη δὲν εἶναι πλήρως δικαιολογημένη. Τυχὸν ὑπαίτιος, ἔστω καὶ ὑπὸ μορφὴν ἀμελείας, καθυστέρησις ἐκδόσεως ἀποφάσεως συνταξιοδοτήσεως, πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, θὰ συνεπάγηται τὴν ἄμεσον ἀντικατάστασιν τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηροτάτων κυρώσεων.

Εἰδικώτερον διὰ τὸ ΙΚΑ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικαιολογήτων ταλαιπωριῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν προστατευομένων αὐτῶν μελῶν καὶ τῆς δημιουργίας ἀσκόπων δικαστικῶν δαπανῶν εἰς βάρος αὐτοῦ, θὰ ἔδει νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἱδρύματος, ὅπως, προκειμένου νὰ ἐφαρμόσουν ἀπόφασις τῆς οἰκείας Τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀναπτύσσουν λεπτομερῶς τοὺς δικαιολογοῦντας τὴν ἔφεσιν λόγους λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς δοθείσας λύσεις ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων ὑπὸ τῆς Δευτεροβαθμίου παρὰ τῇ Διοικήσει τοῦ ΙΚΑ Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τούτοις φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀποδίδοντες, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη ἐξαιρετικὴν σημασίαν, εἰς τὴν ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων, ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν συγκροτήσεως εἰδικῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίας, μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν διενέργειαν ἀδιαλείπτου παρακολουθήσεως τῆς κανονικῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργάνων τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ταχεῖαν προπαρασκευὴν καὶ ἐπίλυσιν πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν χορήγησιν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς ἐξετάσεως, ὄχι μόνον τῶν περιπτώσεων τῶν ἀφορωσῶν παράλειψιν ὀφειλομένης ἐνεργείας ἢ καθυστέρησιν περὶ τὴν διεκπεραίωσιν ὑποθέσεως τινὸς ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπορριπτικῶν συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, παρέχουσα τὰς δεούσας συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας ἐξυπηρετούσας τοὺς εἰς αὐτὴν προσφεύγοντας καὶ δεομένων τὴν προσφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν της διὰ τὴν δικαίωσίν των.

Καταλήγοντες παρακαλοῦμεν ὅπως παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. ὑμῶν, ὑποβληθῇ ἡμῖν τὸ ταχύτερον ἀναφορὰ περὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ληφθέντων μέτρων.

Ὁ Συνταξιοῦχος Ἀρτεργάτης
ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς
Ἐρώτησις

Διὰ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Καταθέτοντες τὸ ὑπ' ἀρ. 528)10.8.1960 ὑπόμνημα τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἀρτεργατῶν σημειώνομεν ἰδιαιτέρως τὰ ἀκόλουθα σημεῖα, ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καταγγελιῶν καὶ τῶν παρατιθεμένων στοιχείων:

1) Ὅλως ἀδικαιολογήτως οἱ ἀλευροβιομηχανοι καταβάλλουν μειωμένην ἐργοδοτικὴν εἰσφορά, ἤτοι 8% ἐναντι 14,5%, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ ἀρτοποιοί.

2) Ἐκ τῶν ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι ἐργαζομένων ἀλευρομύλων, τὸ ΤΑΑΜΜ εἰσπράττει μόνον τὴν ἀτομικὴν εἰσφορὰν τῶν μυλεργατῶν, ἀνατρεπομένης τοιουτοτρόπως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀρχῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν εἰς ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν ὑποχρεοῦται καὶ ὁ ἐργοδότης.

3) Λόγῳ τῶν ἀνεπαρκῶν πόρων καὶ τῆς δι' εἰδικοῦ νόμου ἀθρόας ἐξόδου κατὰ τὸ 1953 καὶ συνταξιοδοτήσεως 900 καὶ πλέον ἀρτεργατῶν καὶ τῆς ἐκ ταύτης μεγάλης ἐπιβαρύνσεως, τὸ ΤΑΑΜΜ περιῆλθεν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἀσφαλιστικὰς ὑποχρεώσεις του, μὲ συνέπειαν νὰ καθυστερῇ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων καὶ νὰ μὴ ἐξοφλῇ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν φαρμακείων, τῶν κλινικῶν καὶ τῶν νοσοκομείων.

4) Ἀπὸ τοῦ 1955, ὄχι μόνον δὲν ἐπραγματοποιήθη οὐδεμία βελτίωσις τῶν συντάξεων, ἀλλὰ πρὸ τριετίας περιεκόπη καὶ ἡ ἀπὸ 8ετίας χορηγουμένη μία ἔκτακτος μηνιαία σύνταξις, ἐπιδεινωθείσης τοιουτοτρόπως καὶ ἀμέσως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν συνταξιούχων, πέραν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμαρίθμου κόστους ζωῆς ἀπωλείας σημαντικοῦ μέρους τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν συντάξεων.

5) Κατὰ τὰ τελευταῖα 7 ἔτη ἡ παραγωγικότης τῆς ἐργασίας τῶν ἀρτεργατῶν ηὐξήθη κατὰ 50% περίπου, ἤτοι 30% τὸ 1953 καὶ 20% περίπου διὰ τῆς μετατροπῆς τῆς ὁκᾶς εἰς χιλιόγραμμα, χωρὶς ἐν τούτοις ἡ ηὐξημένη παραγωγὴ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀνάλογον αὔξησιν τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας τῶν ἀρτεργατῶν καὶ ἀντίστοιχον αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ ἀσφαλιστικοῦ των Ταμείου.

6) Εἰς εὐρυτάτην ἔκτασιν παραβιάζεται ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία. Χαρακτηριστικὴ δὲ ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι ἡ καταγγελία ὅτι ἐπὶ 20 ἀρτοποιείων τῶν συνοικιῶν Καλλιθέας καὶ Τζιτζιφιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνήργησεν ἔλεγχον τὸ Σωματεῖον Ἀρτοποιῶν, τὴν Κυριακὴν 17.7.60, τὰ 18 εὑρέθησαν παραβιάζοντα τὸν Νόμον «περὶ Κυριακῆς ἀργίας».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καταγγελιῶν καὶ τῶν ἐντυπωσιακῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα παρατίθενται εἰς τὸ ὑπόμνημα, παρακαλοῦνται οἱ ἁρμόδιοι κ.κ. Ὑπουργοὶ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ἐργασίας νὰ πληροφορήσουν τὴν Βουλὴν:

α) Ποῖα μέτρα προτίθενται νὰ λάβουν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ΤΑΑΜΜ.

β) Ἐὰν ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τῆς ἀπορροφήσεως τῶν ἀνέργων, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς κατεργασίας κατ' ἀρτεργάτην ἀπὸ τὰ 116 χιλιόγραμμα εἰς τὰ 90.

γ) Διατί δὲν ἱκανοποιεῖται τὸ δίκαιον αἴτημα τῆς κατὰ 20% αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου, δεδομένου τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ μὲν παραγωγικότης τῆς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ 1953 ηὐξήθη κατὰ 50%, ὁ δὲ τιμάριθμος κόστους ζωῆς ἐσημείωσε σημαντικὴν αὔξησιν. Καὶ

δ) Ποῖα μέτρα προτίθεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ τερματισθῇ ἢ τουλάχιστον νὰ περιορισθῇ αἰσθητῶς ἡ καταστρατήγησις τῶν προστατευτικῶν διατάξεων τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐρωτήματος παρακαλεῖται εἰδικῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὅπως πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τί πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 134606)11.1.60 ἐγκυκλίου του δίωξιν τῶν παραβατῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1960

Οἱ ἐρωτῶντες Βουλευταί: Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΑΚΟΥ, Δ. ΓΙΑΧΝΗΣ, ΕΛ. ΜΠΕΝΑ, Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ, Ι. ΔΡΑΓΩΝΕΤΗΣ

Ἐπὶ μιᾶς συζητήσεως

ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ "ΠΕΡΥΣΙ ΗΤΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ„

ΣΩΣΤΗ ΘΕΣΙΣ

Ξεκίνησα μὲ τὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ ἀποδείξω στοὺς διασπαστὲς Συνταξιούχους τῆς Ἀθήνας ὅτι, μέσα στὸ Σωματεῖον τῶν Συνταξιούχων Ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, ὑπάρχουν οἱ δυνατότητες σ' ὅποιον πιστεύει στὰ ἐργατικὰ ἰδανικὰ καὶ θέλει πραγματικὰ νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ τῶν Συνταξιούχων συναδέλφων μας, νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ νὰν ἐκλεγῇ σὰν μέλος τῆς Διοικήσεως ἢ σὰν ἐκπρόσωπος στοὺς ἀνωτέρους Συνδικαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του. Καὶ τοῦτο γιατὶ λειτουργεῖ πλήρως ὁ ἐλεύθερος δημοκρατικὸς συνδικαλισμὸς καὶ γενικὰ ἡ Δημοκρατία.

Καὶ γιὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι δὲν γίνεται κανένας περιορισμὸς καὶ καμμιὰ νοθεία (ὅπως δυστυχῶς γίνεται ἀλλοῦ) ἀνέφερα καὶ τὴν ἐκλογὴ τῶν δύο παλαιῶν συνδικαλιστῶν (Χατζηδημητρίου - Τσά

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟ ΧΡΟΝΟ!

Ἀπὸ τὶς 25 Σεπτεμβρίου 1956 μέχρι σήμερα κλείνουν τέσσερα χρόνια. Ὁ «Συν. ΑΡΤΕΡΓΑΤΗΣ» τὰ πέρασε μὲ ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ ἀγῶνα. Τοῦτα, μάλιστα, τὰ τελευταῖα τρία χρόνια, κράτησε τὸ διπλὸ μεντερίζι, μὲ ἀξιωσύνη καὶ ἐπιδέξια διεξήγαγε τὸν διμέτωπο ἀγῶνα του, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν ξέρουμε ποιὰ θὰ ἦταν ἡ Κλαδικὴ κατάστασι.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῶν ἁρμοδίων καὶ τὴν Κυβέρνησι δὲν ἔπαψε οὔτε στιγμὴ νὰ προβάλλη τὰ δίκαια ζητήματα καὶ νὰ ἀξιώνη ἐπιτακτικὰ τὶς ἐπιβαλλόμενες λύσεις. Πρὸς τοὺς ἐπιλήσμονας τοῦ καθήκοντος στάθηκε ἀτρόμητος στηλιτευτὴς τοῦ «εὐστόχου χειρισμοῦ» τους, μὰ καὶ ἄτρωτος στὶς πάσης φύσεως ὑπονομεύσεις καὶ ἐπιθέσεις ποὺ δέχτηκε.

Ἦταν ὁ ΦΑΡΟΣ, μέσα στὴ σκοτεινιὰ τῆς ἀδιαφορίας, ποὺ χάρισε ἀκτῖνες θάρρους, σωφροσύνης, πίστεως, συνεπείας καὶ ἐλπίδων, ὅτι τὸ πᾶν δὲν ἐχάθη. Συνέδεσε τὴν ἀρτεργατικὴ ψυχὴ καὶ τὴν κράτησε. Τὴν παραδίδει στὸ 12ο Συνέδριο ἄφθορη καὶ ὁλόκληρη.

Ἀποτέλεσε καὶ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ, διότι ἐπέτυχε, ζῆ καὶ θὰ ζήση χωρὶς ΜΙΑ ΔΕΚΑΡΑ ἀπὸ ξένη πηγή. Τὰ μέσα τοῦ «Συν. Ἀρτεργάτη» εἶναι ΟΛΑ ΑΡΤΕΡΓΑΤΙΚΑ.

Ἀπευθύνομε θερμὰ συναδελφικὰ εὐχαριστῶ σὲ ὅλους ὅσους μᾶς βοήθησαν στὸν τεράστιο ἄθλο μας.

Μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ ὅλον τὸν Κλάδον θὰ πᾶμε πάλι μπροστά, ὅλο ΕΜΠΡΟΣ, γιὰ τὸν 5ο ΧΡΟΝΟ κραυγάζοντας ΖΗΤΩ Ο ΚΛΑΔΟΣ καὶ ὁ «ΑΡΤΕΡΓΑΤΗΣ».

ΜΕΤΑ τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὁρίων τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων θεμάτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Δ)σεων τῆς ΓΣΕΕ καὶ τοῦ ΕΚΑ, αἱ προγραμματισθεῖσαι ἐκδηλώσεις καὶ ἠκολούθησαν σφοδραὶ ἐπικρίσεις ἐκ μέρους πολλῶν Ὀργανώσεων.

Ἡ μὴ πραγματοποίησις ἐντολῶν καὶ ἀποφάσεων θὰ κριθῇ καὶ πρέπει νὰ κριθῇ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὰς ἐντολὰς καὶ αὐτοὶ εἶναι ἁρμόδιοι νὰ ἀποφασίσουν ἐὰν καλῶς ἢ κακῶς ἔγινεν ὅ,τι ἔγινεν.

Ἡ δημοσία ἐπίκρισις ἀπὸ Ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὑποχρέωσιν συνεχίσεως τῆς προσπαθείας καὶ τοῦ ἀγῶνος, διὰ τὴν λύσιν τῶν εἰδικῶν κλαδικῶν θεμάτων, δὲν εἶναι ἐποικοδομητική. Δὲν ἐστερήθη κανενὸς τὸ δικαίωμα τῆς προβολῆς καὶ ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων του. Ἂν ὑπάρχη περίπτωσις ἐνισχύσεως τῆς προσπαθείας των τότε αὐτὴν ἂς ἀξιώσουν. Τὸ νὰ ἐπιρίπτωμεν εὐθύνας διότι δὲν ἀπηλλάγημεν τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων μας, εἶναι τοὐλάχιστον ἀνακολουθία.

★

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ μας θεωροῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὰ ἑξῆς: α) Εἰς τὸ καθόλου συνδικαλλιστικόν μας κίνημα παρατηρεῖται μία ἀποδιοργάνωσις τῶν μαζῶν καὶ τοῦτο ἐπηρεάζει καὶ τῶν Κλάδων τῶν ἀρτεργατῶν, β) Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τόσον ἐκ τῆς τακτικῆς τῶν ἁρμοδίων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐφαρμοσθείσης τακτικῆς τῆς ἡγεσίας, γ) Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχουν λύσεις ἐπὶ τῶν αἰτημάτων, ἡ γενικὴ κατάστασις, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς τῶν ἀρτεργατῶν καὶ ἰδίως τῶν συνταξιούχων, εἶναι χειροτέρα μὲ προοπτικὴν ἀκόμη νὰ χειροτερεύση καὶ ἡ συνέπεια ὅλων αὐτῶν πτῶσις τοῦ ἀγωνιστικοῦ συνδικαλιστικοῦ ἠθικοῦ. δ) Κατόπιν τῶν διαπιστώσεων αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀμφισβήτησις κατὰ βάσιν ἢ κατ' ἐπέκτασιν δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ἀξίαν, ἐπιβάλλεται: 1) Τὸ Συνέδριον νὰ προβῇ εἰς σοβαρὰς καὶ ἀντικειμενικὰς ἐκτιμήσεις, 2) Νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν γεγονότων καὶ τῶν περιστάσεων, 3) Νὰ μὴ παρασυρθῇ εἰς συναισθηματισμοὺς φιλίας, πολιτικὴν καὶ ἀπεραντολογίας, καὶ 4) Νὰ χαράξη, διὰ τῶν ἀποφάσεών του, γραμμὴν καθαρήν, σταθερὴν, ἀποφασιστικήν, ἀγωνιστικὴν καὶ μὴ ἐπιδεχομένην ἀμφισβητήσεων, παρανοήσεων ἢ παρερμηνειῶν, καὶ ε) Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐπὶ τῶν αἰτημάτων, ὄχι μόνον διότι ἡ συνδικαλιστικὴ ἱστορία τῶν ἀρτεργατῶν τὸ ἐπιβάλλει, ὄχι μόνον διότι τὸ 12ον Συνέδριον πρέπει νὰ σημειώση ἱστορικὸν σταθμὸν ΑΛΛΑ ΔΙΟΤΙ Ο ΚΛΑΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΝ ΣΥΝΟΧΗΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΤΟΥ πέραν τῶν προσώπων.

★

ΕΙΝΑΙ ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρο αὐτὸ ποὺ γίνεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Ὅλος ὁ Τύπος ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καὶ τοῦ ἄρτου καὶ τὰς ἐπιπτώσεις του. Τὴν ἀρτεργατικὴν ἄποψιν ἐξεπροσώπησαν οἱ Ὀργανώσεις μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἀρτεργατικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Κομοτινῆς.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Τύπον προκύπτει ὅτι ἐπίκεινται μέτρα ἀντιμετωπίσεως καὶ συνεπῶς αὐτὰ θὰ ἐφάπτωνται καὶ τῶν φλεγόντων, κρισίμων καὶ ἐκκρεμῶν αἰτημάτων τῶν ἀρτεργατῶν. Τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ καὶ τοῦ Μισθολογικοῦ.

Τὴν «ἐρημοδικίαν» δὲν τὴν φοβούμεθα, διότι συνέρχεται τὸ Συνέδριον καὶ πιστεύομεν ὅτι ὄχι μόνον θὰ δώση τὴν μάχην, ἀλλὰ καὶ θὰ τὴν κερδίση, διότι ἐπιβάλλεται.

★

ΟΤΑΝ λέμε Συνδικᾶτα Ἐργατικά, αὐτομάτως καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐξήγησι ἐννοοῦμε ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Γνώρισμα τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀνεπηρέαστης ΒΟΥΛΗΣΕΩΣ τοῦ ἀτομου. Ἑπομένως ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον προσπάθεια ὑποβολῆς καὶ συνεπῶς ἐπιβολῆς τῶν ἀπόψεων ἀτόμου πρὸς ἄτομον, εἶναι ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ἐνέργεια.

Ἡ Δημοκρατία ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ ἄτομα ἀναπτύσσουν τὰς ἰδέας των καὶ ἐκθέτουν τὰς σκέψεις των. Ἡ Δημοκρατία εἶναι ΦΩΣ, εἶναι ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ καὶ εἶναι ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΓΑΘΟΝ. Τὰ Συνδικᾶτα χωρὶς Δημοκρατία εἶναι μιὰ κενὴ σημασία καὶ ἀνύπαρκτος ὑπόθεσις.

★

ΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ τῶν Συνδικάτων εἶναι μιὰ εὐκαιρία ἐφαρμογῆς τῆς Δημοκρατίας. Ἀσχολοῦνται μὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν ὁμάδες ἀτόμων. Κοινὲς ὑποθέσεις καὶ γενικὰ ζητήματα, ἀποτελοῦν τὶς ἡμερήσιες διατάξεις τους. Οἱ Σύνεδροι ἀναπτύσσουν τὶς ἰδέες τους, πάνω σ' αὐτά, προτείνουν, προσπαθοῦν νὰ πείσουν καὶ ἀκούουν μὲ προσοχὴ τῶν ἄλλων τὶς σκέψεις καὶ τὶς γνῶμες. Ἰδιαίτερη σημασία ἀποδίδεται στὴν ἐπάρκεια χρόνου καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται σὲ ὑψηλὸ βαθμό.

Αὐτὴ ἡ διαδικασία, ἄλλωστε, συμφέρει στὰ ζητήματα καὶ ἐπιδιώκεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΑΣ. Τοὺς συνδικαλιστὰς ποὺ τὴν ἰδιότητά τους τὴν θεωροῦν λειτούργημα καὶ ὄχι εὐκαιρία. Αὐτοὺς ποὺ δουλεύουν στὸ καθῆκον καὶ ΔΕΝ ΓΛΕΝΤΟΥΝ τὸν τίτλο.

★

ΑΛΛΑ σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ὑπάρχουν τὰ ἀλλά, μέσα στὰ πλαίσια τῆς δημοκρατικότητος καὶ τοῦ καθήκοντος, ὑπάρχουν, ζοῦν καὶ κυκλοφοροῦν οἱ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ. Μέσα στὴν σκιά, στὸ ἡμίφως καὶ ὄχι σπάνιο στὸ σκοτάδι, κινοῦνται καὶ πρὸ παντὸς ΨΙΘΥΡΙΖΟΥΝ.

Ὁ ψίθυρός τους, στὸ αὐτὶ κατὰ κανόνα, περιλαμβάνει σκοπιμότητα, ἐπεξηγεῖ, δῆθεν, καταστάσεις καὶ γεγονότα, ἔχει πολὺ μυστήριον, γεμᾶτος ἀράχνη, πλήρης ὀσμῆς καὶ σκόνης καὶ ὅλος γεμᾶτος σκοταδισμὸ καὶ συνωμοσία.

Ποιὸς ἠμπόδισε τὸν ψιθυρίζοντα νὰ τὰ πῇ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἀκούσουν ὅλοι; Ἀφοῦ θὰ ὠφελήσουν γιατί δὲν διοχετεύονται ἀπὸ τὸ μεγάφωνο; Γιατί ἀρνοῦνται μὲ τέτοιο τρόπο τὴ Δημοκρατία καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ Συνδικαλισμοῦ;

Διότι, ἀπαντοῦμε, οἱ ἀπόψεις τους δὲν ἀντέχουν στὴ δημοσιότητα καὶ τὸ φῶς. Δὲν ἀφοροῦν καὶ δὲν ὀφελοῦν τὴν κοινότητα, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτούς τους. Διότι δὲν πιστεύουν στὴ Δημοκρατία καὶ δὲν ἔχουν τὰ κατάλληλα προσόντα νὰ τὴν ὑπηρετήσουν καὶ νὰ τὴν νοιώσουν. Πιστεύουν στὸ ἄτομό τους καὶ τὸ συμφέρον του. Εἶναι ἄρνησις καὶ ὄχι θέσις.

Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ μὴν τοὺς ἀφίνουμε νὰ μᾶς πλησιάζουν, νὰ τοὺς καταγγέλλουμε καὶ νὰ μὴν τοὺς δίνουμε ποτὲ τὴν προτίμησί μας, γιατὶ δὲν εἶναι ἄξιοι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Τί σὲ κάνει νὰ νομίζης ὅτι θὰ γίνη ἐπὶ τέλους τὸ Συνέδριο τῶν ἀρτεργατῶν;

—Ὡρισμένες... ζυμώσεις.

ΑΛΛΑΓΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ «ΒΗΜΑΤΙΣΜΟΥ» ΚΑΙ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ

Τοῦ συν. Κ. ΤΣΟΤΣΟΥ

Γεν. Γραμμ. «Ἑνωτικοῦ» Θεσσαλονίκης

Λίγες μέρες μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸ 12ον ἀρτεργατικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ὁρισθεῖσαν παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἡμερομηνίας. Ἀληθεια, ἂν κανεὶς κολοπροαίρετα καὶ καλόπιστα ἀναλογισθῇ στὰ σοβαρά, δὲν ἔχει παρὰ μιὰ διαπίστωση νὰ κάμη, ὅτι πράγματι πέρασαν τρία ὁλόκληρα χρόνια, θὰ λογοδοτήση καὶ θὰ κάμη ἀπολογισμὸ δράσεως κατὰ τεκμήριον ἡ ἀπερχομένη διοίκησις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνη νέα ἀντιγραφὴ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρτεργατικῶν προβλημάτων, ἴσως βέβαια τὴν φορὰν αὐτὴν κάπως περισσότερο χρωματισμένη, ἀλλὰ στὴν οὐσία χωρὶς καμμιὰ θετικὴ μεταβολή. Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητο χωρὶς ὑπερβολὴν ὅτι εἰς τὰ τρία χρόνια ποὺ πέρασαν ἡ τάξις μας πάλιν βγαίνει ἀδικημένη. Ὅλες οἱ προσπάθειες εἴτε ἐντατικὲς εἴτε χλιαρές, ὅσο καὶ ἂν ποῦμε ὑπεράνθρωπες ἐνέργειες κατέβαλε ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας, παρὰ ταῦτα ὅλα μένουν στάσιμα, τίποτε δὲν κατώρθωσε νὰ συγκινήση τοὺς ὑπευθύνους τοῦ κράτους ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὰ προβλήματά μας καὶ ἴδεν προχώρησαν οὔτε βῆμα, ἔστω εἰς μίαν ρεαλιστικήν, ὁποιαδήποτε ρύθμιση στὰ ζητήματα ποὺ περιμένουν χιλιάδες ἀρτεργατικὲς ψυχὲς μὲ γνώμονα πάντοτε τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ συνεχιζομένη κρατικὴ ἀδιαφορία, μᾶς ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς κάθε μέρα ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο.

Ἡ συνέπεια τῆς ἀκολουθουμένης τακτικῆς τῶν ἁρμοδίων σὺν τοῖς ἄλλοις παρέχει τροφὴν δημαγωγίας καὶ δημοκοπίας εἰς τοὺς ἐπιτηδείους κερδοσκόπους τῆς ἀρτεργατικῆς τάξεως.

Ἐξ ἴσου ἡ τακτικὴ αὐτὴ ὠθεῖ, ἄθελά της, τὴν μεγάλη νομιμόφρονη μᾶζα τῶν ἀρτεργατῶν εἰς ἀπαραδέκτους σκοτεινοὺς καὶ ἀντεθνικοὺς δρόμους. Ἀπὸ τὸ 528)10-8-60 καλαμελετημένο καὶ ὀρθολογισμένο ὑπόμνημα ποὺ ὑπέβαλε ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς πάντα ἁρμόδιον τῆς ἑλληνικῆς ἐξουσίας, ἕνα μεγάλο βασικὸ νόημα βγαίνει, ὅτι ἡ ἀρτεργατικὴ τάξις περνᾶ τὴν πιὸ δύσκολη ἐξαθλιωμένη ἐπαγγελματικὴ καμπή της. Περνάει δηλαδὴ περίοδον ἐξουθενώσεως, ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀθλιότητος, ἀσφαλιστικῆς προστασίας, ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, μὴ ἐφαρμογῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, ἀπληστία, ἀσυδοσία, παραβάσεις ἀρτοποιῶν, γενίκευσις τῆς ἀρτοποιήσεως λαθραίων ἀλεύρων, ἀνεργία καὶ πάνω ἀπ' αὐτὰ προστίθεται καὶ ἡ ἀρτεργοδοσία (αὐτὸ εἶναι τὸ φροῦτο τῆς ἐποχῆς μας, οἱ παραφέντες νὰ ποῦμε τοῦ παληοῦ καιροῦ). Αὐτὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ὑποστάσεως, διὰ τὰ ὁποῖα ἂν δὲν ἀντιδράσουμε καὶ δὲ σταθοῦμε ἀντάξιοι τῆς συνδικαλιστικῆς ἱστορίας μας, ἀσφαλῶς σὰν τάξις ὁδηγούμεθα ὁλοταχῶς εἰς τὸν ἀφανισμόν. Διὰ τὸν ὑποφαινόμενον θὰ ἦτο μεγάλη καὶ σπουδαία παρόλειψις ἂν δὲ σημειώση ὅτι ὁ ἀρτεργατικὸς κλάδος συγκινούμενος ἰσήμερον ἀπὸ συνδικαλιστικῆς πλευρᾶς, μὲ πλείστους ἄλλους ἐργατικοὺς κλάδους, κατέχει πράγματι ἐπίζηλον θέσιν. Οἱ πάντες γνωρίζουν ὅτι μέσα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐργατικὸν κίνημα τῆς χώρας μας οἱ ἀρτεργάται ἔχουν συνδικαλιστικὴν δρᾶσιν, ἔχουν ἰσχυρὰς ὀργανώσεις τόσον εἰς τὸ κέντρον ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν ὑποδειγματικῶς καὶ ὅτι ἐκπληρώνουν πλήρως τοὺς σκοποὺς τῆς ἱδρύσεώς των. Παρὰ ταῦτα τὰ βασικὰ ζητήματα συνθλίβονται συνεχῶς ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς κρατικῆς ἀστοργίας, ἀδιαφορίας καὶ πρὸ παντὸς ἀναβλητικότητος τῶν ἁρμοδίων, ἡ ὁποία συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἀγανακτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, διότι οἱ ἀρτεργάται δὲν εἶναι κλάδος παρασιτικὸς ποὺ ζῆ εἰς βάρος ἄλλων, εἶναι ἐργάτες τοῦ ψωμιοῦ, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν τὰς δυνάμεις των γιὰ τὴν κοινὴ ὑπόθεσιν, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Γι' αὐτὸ ζητοῦμε χρόνια τώρα ἀπὸ κάθε ἁρμόδιο ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸ ψωμὶ νὰ μᾶς προσέξη, ἀλλοιῶς οἱ ἀρτεργάται, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῆς συνδικαλιστικῆς των ἱστορίας, μετὰ ἀπὸ τὸ 12ον συνέδριον θὰ κηρύξουν εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν, σκοπὸς τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἀξίωσις τῆς ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων των, θὰ εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ἐπαγγελματικῆς ὑποστάσεως καὶ ἡ διασφάλισις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς ζωῆς των. Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ ποῦμε πὼς γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν κατάντια κάποιος εὐθύνεται. Γιὰ νὰ κρίνωμεν ἐν προκειμένῳ ἀντικειμενικά, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, εὐθύνονται οἱ ἁρμόδιοι ποὺ ἀσκοῦν τὴν πολιτικὴν καὶ ἐργατικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας. Πολλάκις ἡ ἡγεσία μας προέβαλε ἐπιτακτικὰ τὰ κλαδικὰ ζητήματα, ὅλο ὑποσχέσεις θεραπείας αὐτῶν συναντοῦσε, ἔτσι ὑποχρεώνετο νὰ ἀναμείνη τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων, αἱ ὁποῖαι πάντοτε ἀκολουθοῦσαν τὸν δράμον ἀθετήσεως. Γι' αὐτὸ εἰς τὸ συγκαλούμενον συνέδριον οἱ ἀντιπρόσωποι σύνεδροι ποὺ θὰ πάρουν μέρος ἔχουν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, γιὰ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι καὶ εἰς τὰ προηγούμενα συνέδρια συνέβαινε, μὲ πᾶσαν ἀντικειμενικότητα, ἀλλὰ καὶ σοβαρότητα, νὰ ἐξετάσουν τὴν βασικὴν αἰτίαν τῆς ἀποτελματώσεως τῶν προβλημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα κυρίως θ' ἀσχοληθῇ τὸ συνέδριον καὶ ἀκριβῶς θὰ συζητηθῇ κατ' ἐξοχὴν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἔδει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν αὐτὰ γιὰ νὰ εὕρουν τὴν λύσιν τους. Αὐτὸ γιὰ νὰ γίνη ἐπιβάλλεται ἐφ' ὅσον κυριαρχούμεθα ἀπὸ τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης νὰ προετοιμασθοῦμε σὰν συνδικαλιστικὰ στελέχη τοῦ κλάδου μας καὶ νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας πὼς ὅτι οὔτε μὲ ἐκβιασμούς, ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ ἀστόχους πρωτοβουλίας εἶναι δυνατὸν ἡ ἀρτεργατικὴ τάξις νὰ λύση τὰ προβλήματά της. Τὰ στελέχη μας πρέπει νὰ ἐμφανίζουν τὴν πληρότητα αὐτήν, διότι ὡς γνωστὸν ἐξ ὅλων τῶν ἐργατικῶν τάξεων μόνον ἡ ἀρτεργατικὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ὑφίσταται τὴν πλέον καταθλιπτικὴν μορφὴν τῆς κρατικῆς ἀναλγησίας, διότι τὴν ζοῦν καὶ τὴν ἀναπνέουν καθημερινῶς τὰ ἀρτεργατικὰ στελέχη. Κανένα ἄλλο ἐπάγγελμα δὲν ἔρχεται εἰς τόσον συχνὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν καὶ δὲν ἀντιμετωπίζει ὁλόκληρον σύστημα ἀντιδράσεως εἰς τὰ δικαιώτατα οἰκονομικὰ καὶ ἀσφαλιστικὰ αἰτήματα, διότι ἀσφαλῶς κανένα ἄλλο εἶδος διατροφῆς καὶ πρώτης βιοτικῆς ἀνάγκης δὲν ὑπηρετεῖ τὴν λαθεμένη σκοπιμότητα τοῦ τιμαρίθμου ὅπως τὸ ψωμί! Μὲ τὶς ἀνυπέρβλητες συνθῆκες αὐτὲς ἡ ἡγεσία τοῦ κλάδου καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ κατὰ τόπους στελέχη δίδουν καθημερινῶς μάχας μὲ τοὺς ἁρμοδίους, ἡ σκληρότης τῶν ὁποίων μόνον ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας κάπως τὰ πράγματα εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ. Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ βρίσκουν εἰς κάθε των ἐνέργειαν τὴν ἀπαιτουμένην κατανόησιν, δεδομένου ὅτι ἡ γραφειοκρατικὴ νοοτροπία καὶ ἡ στενόκαρδος στάθμισις καὶ ἐξέτασις τῶν ἀρτεργατικῶν θεμάτων ἀποτελοῦν τὸν συνήθη γνώμονα τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἁρμοδίων κυρίως ὑπηρεσιῶν. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπιβάλλεται οἱ ἀρτεργάται νὰ ἔχουν γερὰς ὀργανώσεις θεμελιωμένας ἐπὶ τῶν ὑγιεστέρων συνδικαλιστικῶν βάσεων, ὥστε νὰ ἐκφράζεται ἡ ὁμόθυμος βέλησις τῆς καθολικῆς δυνάμεως τῶν ἀρτεργατῶν.

Εἴπαμε βεβαίως ὅτι ὁ ἀρτεργατικὸς κλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους κατέχει ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς ἐπίζηλον θέσιν, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὸν ἀδυναμίαι καὶ κενὰ καὶ ἐλλείψεις ποὺ θὰ πρέπει νὰ διορθωθοῦν. Πάντως διὰ κάθε ὀργανωτικὴν ὑπόθεσιν εἶναι ἀνάγκη τὰ στελέχη τῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα κατὰ κανόνα διαδραματίζουν συνδικαλιστικὸν ρόλον, νὰ κάμουν τὴν αὐτοκριτικήν τους καὶ νὰ φροντίσωμε νὰ ἀναγνωρίσωμε τὰς παραλήψεις μας καὶ τὰ σφάλματά μας. Ἂν γίνη αὐτὴ ἡ κριτικὴ ἀπὸ τοὺς συνέδρους, τότε ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλες οἱ ἀδυναμίες θὰ ξεπεραστοῦν καὶ ἀναμφισβητήτως, μετὰ ἀπὸ τὸ 12ον Συνέδριον, ἡ τύχη τῆς ἀρτεργατικῆς τάξεως θὰ εἶναι καλυτέρα. Κάτω ἀπὸ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις καὶ μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ἐλευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ συνδικαλισμοῦ, ἐπιβάλλεται ἡ κλαδική μας ἡγεσία νὰ ἀλλάξη συνδικαλιστικὸ βηματισμό, ἀκόμα δὲ νὰ ἀλλάξουμε καὶ συνδικαλιστικὴν νοοτροπίαν ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπιμάχων προβλημάτων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μπορεῖ νὰ γίνη καλὴ χρησιμοποίησις τῆς δυνάμεως τῶν ἀρτεργατῶν, ἀνάλογα καὶ μὲ τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἔχουμε σὰν ὑπεύθυνα στελέχη ποὺ βροῦμε μέσα εἰς τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα.

Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τακτικῆς εἶναι δυνατὸν ὁ κλάδος μας νὰ ἐπιτύχη ἀπὸ κάθε ἁρμόδιον καλύτερη μεταχείρισι. Εἶναι τὸ πιστεύω μας, ὅτι εἰς τὸ 12ον Συνέδριον, ἐὰν ἀπομακρύνωμε τὶς μικρότητες καὶ διότι τὸ μαχαίρι ἀκούμπισε στὸ κόκκαλο, νὰ βρεθῇ ὁ τρόπος γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ θετικὰ σημεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀποτελματωμένων κλαδικῶν μας θεμάτων. Ὑπογραμμίζομε ὅτι αὐτὸ τὸ συνέδριον ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν καὶ ἱστορικὴν ἀποστολὴν πρὸ παντὸς νὰ μὴ κατατριβῇ εἰς προσωπικὰς διαμάχας. Ἔχει καθῆκον καὶ ἱερὰ ὑποχρέωσιν νὰ σταθῇ φρουρὸς τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων συνδικαλιστικῶν ὀργάνων. Νὰ συλλάβη ἔλα τὰ εὐαίσθητα σημεῖα ἐκεῖνα ποὺ θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἀρτεργατικῆς τάξεως καὶ θὰ ἐξαλείψουν τὴν ἀπόγνωσιν τὴν δυσφορίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν ποὺ καθημερινῶς τὸ δράμα αὐτὸ ἀντιμετωπίζει ἡ ἀρτεργατικὴ οἰκογένεια καὶ περισσότερο ἡ ἐπαρχία. Ἐμπρός, ὅλοι μαζὶ γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς ἱστορικοῦ πραγματικοῦ συνεδρίου μέσα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ σταθοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀποστολῆς μας. Ἐμπρός, ὅλοι μαζὶ οἱ σύνεδροι, ὀργανώσεις θεμελιωμένες ἐπὶ τῶν ὑγιεστέρων συνδικαλιστικῶν βάσεων, ὥστε νὰ ἐκφράζεται ἡ ὁμόθυμος βέλησις τῆς καθολικῆς δυνάμεως τῶν ἀρτεργατῶν.

Εἴπαμε βεβαίως ὅτι ὁ ἀρτεργατικὸς κλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους κατέχει ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς ἐπίζηλον θέσιν, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὸν ἀδυναμίαι καὶ κενὰ καὶ ἐλλείψεις ποὺ θὰ πρέπει νὰ διορθωθοῦν. Πάντως διὰ κάθε ὀργανωτικὴν ὑπόθεσιν εἶναι ἀνάγκη τὰ στελέχη τῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα κατὰ κανόνα διαδραματίζουν συνδικαλιστικὸν ρόλον, νὰ κάμουν τὴν αὐτοκριτικήν τους καὶ νὰ φροντίσωμε νὰ ἀναγνωρίσωμε τὰς παραλήψεις μας καὶ τὰ σφάλματά μας. Ἂν γίνη αὐτὴ ἡ κριτικὴ ἀπὸ τοὺς συνέδρους, τότε ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλες οἱ ἀδυναμίες θὰ ξεπεραστοῦν καὶ ἀναμφισβητήτως, μετὰ ἀπὸ τὸ 12ον Συνέδριον, ἡ τύχη τῆς ἀρτεργατικῆς τάξεως θὰ εἶναι καλυτέρα. Κάτω ἀπὸ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις καὶ μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ ἐλευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ συνδικαλισμοῦ, ἐπιβάλλεται ἡ κλαδική μας ἡγεσία νὰ ἀλλάξη συνδικαλιστικὸ βηματισμό, ἀκόμα δὲ

ΖΗΤΩ Ο ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ Ε.Κ.Α. ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Συνῆλθεν ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μὲ τοὺς ἀνωτέρους Συνδικαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς μετὰ τὴν πρόσφατον κινητοποίησιν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ ἐν ὄψει τοῦ 12ου Συνεδρίου τῆς ΠΟΑ.

Μετὰ τὴν εἰσήγησιν τῶν θεμάτων διεξήχθη εὐρεῖα συζήτησις καὶ ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις, οἱ ὁποῖες μετεβλήθησαν ὡς ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν μὲν ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν καὶ τὸν χειρισμὸν τῆς κινητοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ΕΚΑ, ὁμοφώνως ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς Ὀργανώσεως ἔναντι τοῦ Συνεδρίου.

Ἐνεκρίθη ἡ ἀκολουθηθεῖσα τακτικὴ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἡγεσίας καὶ ἐκρίθησαν ἱκανοποιητικὰ τὰ ἐπιτεύγματα, ἂν καὶ διεπιστώθη ὅτι τὸ ἄνοιγμα μεταξὺ πραγματικῆς καταστάσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν διατυπωθέντων αἰτημάτων εἶναι μεγάλο ἔναντι τῶν λύσεων, ἐν τούτοις ἡ μεταβολὴ τῆς νοοτροπίας τῶν ἁρμοδίων, κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐργαζομένων, εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀδιάλλακτον θέσιν τῆς μὴ χορηγήσεως αὐξήσεων τὸ τρέχον ἔτος, ὑπανεχώρησαν καὶ ἐχορηγήθη ἡ γνωστὴ αὔξησις τοῦ 10% ἐπὶ τῶν κατωτάτων μὲ ἐπέκτασιν καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας.

Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν συμφωνηθέντων καὶ ὑποσχεθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαιτεῖται ἡ ἐπιφυλακὴ τῆς ὠργανωμένης ἐργατικῆς δυνάμεως καὶ ἡ Κλαδικὴ δραστηριόποίησις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ 12ον Κλαδικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον συνέρχεται τὴν 2)10)60 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἡ Διοίκησις διεπίστωσεν ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται ὅλαι αἱ ἀντικειμενικαὶ καὶ ὑποκειμενικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς θέσεως τῆς Ὀργανώσεως διὰ ἐπιδιώξεις ἐξυγιάνσεως τοῦ Κλαδικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἀπεφασίσθη νὰ διοχετευθῇ ἡ θέσις αὐτὴ διὰ παντὸς προσφόρου τρόπου καὶ μέσου πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῶν καλυτέρων ἀποτελεσμάτων, διότι εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εὐοδώσεως τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων, τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ΤΑΑΜΜ.

Ἄλλωστε, ἐτονίσθη, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δημιουργηθέντος κλίματος ἐκ τῆς τελευταίας κινητοποιήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμούντων Κλαδικῶν ἀρτεργατικῶν αἰτημάτων καθιστᾷ, ἀναλόγως, αὐτὴν ἀπαραίτητον καὶ προσανατολισμένην εἰς ἀποφασιστικὰς δραστηριότητας.

Η ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Τὸ ΕΚΑ ἐκοινοποίησε πρὸς τὰς Ὀργανώσεις του τὴν ἀπὸ 12-9-60 ἐγκύκλιόν του, εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων τονίζει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Βεβαίως ἡ χορηγηθεῖσα διὰ τῶν Συμβάσεων αὔξησις τῶν κατωτάτων ὁρίων ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν δὲν ἱκανοποίησε τὸ σταθερὸν αἴτημα τῆς τάξεως περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 20%, τὸ αἴτημα ὅμως τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀκέραιον διὰ τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του.

Ἐπίσης γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα αὔξησις τῶν κατωτάτων ὁρίων ἤνοιξε τὸν δρόμον διὰ σημαντικωτέρας ἔτι βελτιώσεις τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας διὰ τῆς διαδικασίας τῶν κατὰ κλάδον διαπραγματεύσεων καὶ ρυθμίσεων.

Ὅθεν ἀφοῦ λάβητε γνῶσιν παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ἰδικῶν ἀνακοινώσεών σας καὶ συγκεντρώσεως τῶν μελῶν τῆς δυνάμεώς σας ἐνημερώσητε ἅπαντα τὰ μέλη σας καὶ ἐφορεύσητε ἐπὶ τῆς πιστῆς τηρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ὑπογραφεισῶν Συμβάσεων».

ΟΙ ΑΡΤΕΡΓΑΤΑΙ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ

ΞΑΝΘΗ, Σεπτέμβριος.— Τὸ Σωματεῖον Ἀρτεργατῶν τῆς πόλεώς μας ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀρτεργατῶν ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλει ὅτι ἡ ὑπάλληλος τοῦ ἐκεῖ ὑποκαταστήματος προκαλεῖ συνεχῶς ἐπεισόδια μετὰ τῶν ἠσφαλισμένων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργοῦνται δυσχέρειαι εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς αὐτῶν σχέσεις.

Εἰς τὸ ἔγγραφον ἀναφέρονται συγκεκριμέναι περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου ἐκινήθη μὲ πνεῦμα ἐγωϊστικὸν καὶ ἐκδικήσεως καὶ τέλος ζητεῖται ἡ λῆψις μέτρων πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

Πολλὰ τὰ κρούσματα τῆς ἀναρμόστου συμπεριφορᾶς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΤΑΑΜΜ, πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ τὸν Ὀργανισμό, τὸν τελευταῖο καιρό. Μετὰ τὴν Χίο ἡ Καβάλα, ἡ Βέροια, ὁ Πύργος, ἡ Ξάνθη κλπ. Ἐπιβάλλεται κάποια αὐστηρότης εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως καὶ φρονοῦμεν ὅτι δὲν θὰ λείψῃ. Ἄλλωστε τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖο καὶ διότι ἡ μέχρι τοῦδε τακτικὴ τῆς συγκαλύψεως καὶ τῆς συγγνώμης ἢ τῆς ἐπιεικείας φέρνει τὰ κρούσματα πολλαπλασιαζόμενα.

Οἱ ἠσφαλισμένοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι, καὶ δικαίως, νὰ ἀνεχθοῦν συνέχισιν τῶν κρουσμάτων ὅταν μάλιστα αὐτὰ στρέφονται ἀμέσως ἐναντίον των.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΥΠΟΚ)ΜΑΤΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ, Σεπτέμβριος 1960.— Ἀφίχθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐδῶ Ὑπ)τος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν - Μυλεργατῶν-Μακαρονοτεχνιτῶν ὁ Διευθυντὴς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου κ. Δ. Δημάκης.

Ὁ κ. Δημάκης κατὰ γενομένην συνάντησιν ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δυσχέρεια τοῦ Ταμείου ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκτεταμένην λαθραίαν ἄλεσιν σιτηρῶν ἀπὸ τοὺς μικρομύλους, τοὺς ἐργαζομένους ἐπὶ ἀλεστικῷ δικαιώματι εἰς βάρος τοῦ Ταμείου, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀλευροβιομηχανίας.

ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΤΟΥ ΤΑΑΜΜ

Πληροφορούμεθα ὅτι δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐλήφθησαν, εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Κ. Συντάξεων καὶ τῶν τοιούτων τῆς γενικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, αἱ κατωτέρω ἀποφάσεις περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων εἰς βάρος συνταξιούχων, διότι οὗτοι εἰσέπραττον προσαύξησιν ἐπὶ τῆς συντάξεώς των διὰ μέλη οἰκογενείας των, ἐνῷ δὲν ἐδικαιοῦντο τοιαύτης ἤτοι:

1) Ἀπεφασίσθη ὅπως στερηθῇ ἐπὶ τρίμηνον τῆς συντάξεώς του ὁ συνταξιοῦχος ἀρτεργάτης Ἀναστ. Ριζόπουλος (Α.Μ. 681)Γ Θεσσαλονίκης) διότι ἐνῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 ἡ σύζυγός του ἦτο κάτοχος ἀρτοποιητικῆς ἀδείας εἰσέπραττε διὰ ταύτην προσαύξησιν ἐπὶ τῆς συντάξεώς του.

2) Ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ συνταξιοῦχος ἀρτεργάτης Θεσσαλονίκης Ἰωάν. Βαδάκογλου (Α.Μ. 1089)Γ), στερηθῇ τῆς συντάξεώς του ἐπὶ τρίμηνον, διότι ἐνῷ τὰ τέκνα του εἰργάζοντο εἰσέπραττε διὰ ταῦτα προσαύξησιν ἐπὶ τῆς συντάξεώς του.

3) Ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ συνταξιοῦχος ἀρτεργάτης Καλαμῶν Ἡλ. Κοτρονάρος (Α.Μ. 855)Γ) στερηθῇ τῆς συντάξεώς του ἐπὶ ἕνα μῆνα, διότι ἐνῷ ἡ σύζυγός του εἰργάζετο, εἰσέπραττε διὰ ταύτην προσαύξησιν ἐπὶ τῆς συντάξεώς του.

Κατὰ τὴν δύο τελευταίων ἀπεφασίσθη παραλλήλως ὅπως ὑποβληθοῦ μηνύσεις.

Ἅπαντες οἱ ὡς ἄνω συνταξιοῦχοι δὲν ἔσπευσαν ἐγκαίρως ὅπως δηλώσουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου περὶ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὑπὸ μελῶν οἰκογενείας των ἐντὸς τριμήνου ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Καν. Συντάξεων.

ΠΟΣΗ ΟΜΩΣ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΘΑ ΠΡΟΚΛΗΘΗ;

Τὸ ΤΑΑΜΜ ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα, Γραφεῖα καὶ Α.Υ. αὐτοῦ.

«Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27) 20912)10.6.60 ἡμετέρας ἐγκυκλίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, μέχρι τῆς κοινοποιήσεως ὑμῖν νεωτέρων ὁδηγιῶν, δὲν θὰ προβῆτε εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἄρθρων 657—658 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 3631)1956 συμπληρώματος ἡμερομισθίου εἰς τοὺς ἐπιδοτηθέντας ἢ ἐπιδοτουμένους δι' ἐπιδόματος ἀσθενείας ἠσφαλισμένους σας λόγῳ ὑποβολῆς των εἰς λουτροθεραπείαν κατὰ τὴν τρέχουσαν λουτρικὴν περίοδον».

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΑΛΕΥΡΩΝ ΑΦΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΕΝ ΤΟ ΤΑΑΜΜ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΥΠΕΒΙΒΑΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΝ ΕΙΣ 25 ΔΡΑΧΜΑΣ

«Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Κομοτινῆς καὶ τὰ σωματεῖα ἀρτοποιῶν, ἀρτεργατῶν καὶ ἀλευροπωλῶν ἀπέστειλαν τηλεγράφημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζουν ὅτι περιῆλθον εἰς δεινὸν οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, λόγῳ τῆς τεραστίας διαφορᾶς τῆς τιμῆς σίτου καὶ ἄρτου, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντιστοίχως 1,80 καὶ 5 δραχμαὶ κατὰ κιλόν, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ κατανάλωσις τῆς πόλεως νὰ στραφῇ κατὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀρτοποίησιν. Οὕτω, τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἀρτεργάτου κατῆλθεν εἰς 25 δρχ.».

Καὶ ὅτι μὲν ἐκεῖ θὰ ἀπέληγεν ἡ... σιτικὴ πολιτική, τὸ εἴχομεν προβλέψει καὶ ἦτο ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον. Ἂς ἴδωμεν, ὅμως, τώρα, πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ καλύψουν τὸ τεράστιον οἰκονομικὸν βάρος τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ (500 ἑκατομ. δρχ.), τὴν δυσφορίαν τοῦ κόσμου ὅταν πληροφορῆται ὅτι ἐνῷ πρέπει νὰ πληρώνῃ 3,50 δρχ. τὸ ψωμὶ τὸ πληρώνει 5 δραχμές. Ἀκόμη τί θὰ κάνουν μὲ τὸ ΤΑΑΜΜ τους 50 χιλιάδες εἰς αὐτὸ ἠσφαλισμένους καὶ τοὺς 6.500 συνταξιούχους μὲ τὶς 12 δρχ. τὴν ἡμέραν σύνταξιν. Θὰ τὸ βαφτίσουν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ εὐημερίαν καὶ ἀποτέλεσμα «ἀγῶνος ὑπὲρ τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου».

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥΣ 1960. — Οἱ πρόεδροι τῶν σωματείων συνταξιούχων ἀρτεργατῶν καὶ μυλεργατῶν κ. κ. Καραφύλλης καὶ Κύρου, παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐνεχείρισαν ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ὅτι τὸ ΤΑΑΜΜ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις του, καὶ καθυστερεῖ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων καὶ τῶν λοιπῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὴν διαφυγὴν τῶν πόρων του, λόγῳ τοῦ ἀσκουμένου εἰς εὐρεῖαν κλίμακα λαθρεμπορίου ἀλεύρων. Εἰς τὸ ὑπόμνημά των τονίζεται, ὅτι ἡ δυσμενὴς αὕτη κατάστασις θὰ ἠδύνατο νὰ τακτοποιηθῇ μόνον μὲ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ σίτου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρτοσήμου ἐπὶ πάσης φύσεως τύπου ἀλεύρου παρασκευαζομένου εἰς ἄρτον καὶ τοῦ ἀλευροσήμου εἰς ἄλευρα πολυτελείας, ἤτοι, μακαρονοποιΐας, ζαχαροπλαστικῆς καὶ κουλουροποιΐας.

Ὁ κ. Θεολογίτης, ὑπεσχέθη νὰ διαβιβάσῃ ἁρμοδίως τὰ αἰτήματα τῶν ἀρτεργατῶν καὶ μυλεργατῶν καὶ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεώς των. Ὡσαύτως, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, διὰ τὴν χορήγησιν δανείου ἐκ 2.000.000 δραχμῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν, ὥστε νὰ δυνηθῇ τοῦτο καὶ καταβάλῃ τὰς συντάξεις τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς τοὺς δικαιούχους.

ΝΑ ΣΥΣΤΑΘΗ ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

Τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἀπέστηλεν ὁ Σύνδεσμος πρὸς τοὺς κ.κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Ἐργασίας, Ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου, τὴν Γ.Σ.Ε.Ε.—Π.Ο.Α.—Ε.Κ.Α.

«Ἔκτασις λαθραλέσεως καὶ συνέπειαι αὐτῶν ἐπὶ τιμῆς ἄρτου, προϋπολογισμοῦ Δημοσίου καὶ ἐσόδων ΤΑΑΜΜ ἐπιβάλλει ἐκτὸς σφραγίσεως «Μπουράτων» μύλων ἐπ' ἀλεστικῷ καὶ θέσπισιν ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΤΑΑΜΜ καθισταμένου τούτου ὀργάνου ἐλέγχου.

Σύνδεσμος Συν)χων Ἀρτεργατῶν
Πρόεδρος: ΜΠΟΤΣΙΟΣ
Γραμματεύς: ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ»

ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΑΝΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΧΕΣΙΣ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ;

Δὲν προλάβαμε νὰ εὐχηθοῦμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας τὴν συνεργασίαν τῶν τριῶν παρατάξεων στὸ Σωματεῖο Ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν, ἐπῆλθεν ἡ διαφωνία καὶ ἔγινεν ἀνασχηματισμὸς τοῦ Προεδρείου.

Κατὰ ταύτην ἐξελέγη Πρόεδρος ὁ συνάδ. Γκαρώνης Θωμ., Ἀντιπρόεδρος ὁ συνάδ. Σταῦρ. Τζαρέλας, τῆς φιλελευθέρας παρατάξεως, Γ. Γραμματεὺς ὁ συν. Εὐάγγ. Μπέτζελος καὶ Ταμίας ὁ συνάδ. Χριστοδούλου τῆς Προοδευτικῆς Παρατάξεως.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ὁ ἕτερος σύμβουλος τῶν Φιλελευθέρων συνάδ. Δημ. Λουκέας δὲν ἐψήφισε τὸ νέον Προεδρεῖον. Ἐὰν τοῦτο τὸ γεγονὸς συναρτηθῇ μὲ τὴν ἀπόσχησιν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν παλαιῶν στελεχῶν τῆς Παρατάξεως Κιτσανοῦ καὶ Φετάνη, τότε σαφῶς ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ἡ προσωποποίησις τῆς παρατάξεως ὑπὸ τῶν συν. Γκαρώνη—Τζαρέλα.

Ὁ ἀνασχηματισμὸς ἔγινε διότι παρητήθη ὁ Πρόεδρος τοῦ προηγουμένου Προεδρείου τῆς τριμεροῦς συνεργασίας, συνάδ. Μπίγκας, λόγῳ διαφωνιῶν μετὰ τῶν ἄλλων παρατάξεων. Τῆς Προοδευτικῆς μὲν διότι ὁ Γεν. Γραμματεὺς διεφώνησεν ἐν Γενικῇ Συνελεύσει μὲ τὰ προηγουμένως ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Τῆς Φιλελευθέρας διότι ὁ Ταμίας Σ. Τζαρέλας «δὲν ἐπιμελεῖτο» τῶν καθηκόντων του. Ἀμφοτέρων ὅμως αἱ παρατάξεις κατελόγιζαν «δικτατορικὰς τάσεις» εἰς τὸν Πρόεδρον Μπίγκαν.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸν ἀνασχηματισμὸν τοῦ Προεδρείου ἐπηρέασε καὶ τὸ συνερχόμενον Συνέδριον. Ἡ συγκρότησις δὲ τοῦ νέου Προεδρείου δὲν ἀποκλείεται νὰ σημαίνῃ συνεργασίαν τῶν παρατάξεων εἰς αὐτό. Εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητος ἡ στενὴ συνεργασία ἡ ὁποία ὑπῆρξε μέχρι σήμερον μεταξὺ τῶν Τατᾶ—Γκαρώνη καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐκ τῶν «ἄνω» ἔγκρισις πρὸς σχηματισμὸν τοῦ Προεδρείου.

Τοῦτο θὰ διαφανῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Τατᾶ νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἐνεργοῦ δράσεως, ὅπως ἐπὶ δύο συνεχῶς ἔτη ἰσχυρίζεται ἢ μεταμεληθεὶς θὰ θελήσῃ νὰ διαδραματίσῃ τὸν πρῶτον ρόλον.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Σεπτέμβριος.—Εἰς συνέλευσιν τοῦ Σωματείου Ἀρτεργατῶν τῆς πόλεως μας ἐγένετο ἀνασύνθεσις τῆς διοικήσεως αὐτοῦ. Ἡ νέα Διοίκησις κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Εὐάγγελος Ἀγγελίδης, ἀντιπρόεδρος Δημ. Βάγιας, γεν. γραμματεὺς Χρ. Τσίλης, ταμίας Παν. Καμμένος. Σύμβουλοι Μάνθ. Μπαλωμένος, Κωνστ. Γιώτης καὶ Εὐάγγελος Κατσάνος.

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΗΣ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Σ)βριος. — Στὶς 11 Αὐγούστου εἰς τὸ Τριμμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Θεσσαλονίκης ἐξεδικάσθη μήνυσις ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ δυσφημήσει, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποβάλλει ὁ ὑπάλληλος τοῦ Ὑποκαταστήματος ΤΑΑΜΜ Θεσσαλονίκης κ. Δήμου ἐναντίον τοῦ τότε προϊσταμένου κ. Μαρίνου, τοῦ προέδρου τῶν Συν)χων Ἀρτεργατῶν Θεσσαλονίκης Καραφύλλη καὶ τοῦ ἀρτεργάτου Ναούσης Βογιατζῆ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, οἱ μάρτυρες κατηγορίας ὅσον καὶ ὁ μηνυτὴς εἰς τὰς καταθέσεις των ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου περιέπεσαν εἰς πλήρη ἀντίφασιν, κυρίως κατὰ τὴν εἰς ἀντιπαράστασιν τούτων μὲ τοὺς κατηγορουμένους Βογιατζῆν καὶ Καραφύλλην. Ὁ τρίτος ἀπουσίαζε λόγῳ ἀσθενείας. Ἀποτέλεσμα καὶ συνέπεια ἦτο τόσον τὸ δικαστήριον ὅσον καὶ τὸ ἀκροατήριον, εὐθὺς ἀμέσως νὰ σχηματίσῃ τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐν λόγῳ μήνυσις δὲν εὐσταθοῦσε, καθ' ὅσον οὐδὲν στοιχεῖον σοβαρὸν προέκυψε διὰ τοὺς κατηγορουμένους περὶ συκοφαντίας καὶ δυσφημήσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν περιλήψει τὸ ἱστορικὸν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἀρτεργάτης τῆς Ναούσης Βογιατζῆς ἰσχυρίσθη ὅτι εἶχε δώσει εἰς τὸν ὑπάλληλον κ. Δήμου, ὅστις ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Γραφεῖον ΤΑΑΜΜ Βεροίας 1000 δρχ. ὡς δῆθεν ἔξοδα νὰ τὸν βγάλῃ συνταξιοῦχον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑπόθεσις ἀργοῦσε, ἡ γυναίκα τοῦ Βογιατζῆ μετέβη στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ζήτησε τὸ χιλιάρικο ἀπὸ τὸν Καραφύλλη.

Τὸ περιστατικόν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἀνεφέρθη ἀπὸ τὴν γυναίκα καὶ τὸν Καραφύλλην εἰς τὸν προϊστάμενον τότε κ. Μαρῖνον, καὶ ὁμοῦ μετέβησαν εἰς Νάουσαν πρὸς διαπίστωσιν τῶν καταγγελλομένων, τὸ δὲ πόρισμα τῆς σχετικῆς ἐρεύνης γνωστοποιήθηκε εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ΤΑΑΜΜ Ἀθηνῶν. Μετὰ ταῦτα ἔσπευσε ὁ κ. Δήμου νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν ἐναντίον τῶν ἀνωτέρω, θεωρήσας θιγόμενον τὸν ἑαυτόν του. Ἀλλὰ δυστυχῶς!! Ἀντὶ τοῦ «μάνα χολή», διότι τὸ Δικαστήριον ὄχι μόνον ἀπήλλαξε ἁπλῶς τοὺς κατηγορουμένους, ἀλλὰ ἀθῴωσε τούτους καὶ κατελόγισε τὰ δικαστικὰ ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ ὑπαλλήλου κ. Δήμου ὡς μηνυτοῦ.

Ἔτσι ἀστόχως καὶ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἐσύρθη ἡ ὑπόληψις τοῦ ΤΑΑΜΜ εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν δικαστηρίων, γεγονὸς ὅπερ ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως ἀπὸ τὸ νοῆμον ἀκροατήριον.

ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΑΜΜ ΑΠΗΣΧΟΛΗΣΑΝ ΤΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Σ)βριος.— Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἑνωτικοῦ Συνδέσμου Ἀρτεργατῶν Θεσσαλονίκης ἡ «Ἀναγέννησις» κατὰ τὴν τακτικὴν αὐτῆς συνεδρίασιν ἠσχολήθη μὲ τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν κλάδον ζητήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μὲ τὴν ἐσχατως ὑπογραφεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου δι' ἧς ἐπετράπη εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα νὰ ἀρχίζουν ἐργασίαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἐκθέσεως, δύο ὥρας ἐνωρίτερον τῆς κεκανονισμένης, γεγονὸς ὅπερ ἐδημιούργησε εὔλογον ἀγανάκτησιν μεταξὺ τῶν ἀρτεργατῶν δοθέντος μάλιστα ὅτι τὸ μέτρον κρίνεται ὡς ἀδικαιολόγητον ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀνωμαλία ἐσημειώθη εἰς τὴν ἀρτοδότησιν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου συνεζήτησε ἐπὶ τοῦ συγκαλουμένου εἰς Ἀθήνας τὴν 2)10)60 12ου Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου Ἀρτεργατῶν εἰς ὃ θὰ ἐξετασθοῦν τὰ προβλήματα τοῦ κλάδου καὶ θὰ ληφθοῦν ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου συνεζήτησεν ἀκολούθως εὐρύτατα τὸ θέμα τῆς συνεχιζομένης οἰκονομικῆς δυσπραγίας τοῦ ΤΑΑΜΜ ποὺ ἐμφανίζει ἐσχάτως ἰδιαιτέραν ὀξύτητα, γεγονὸς ὅπερ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν διεπιστώθη ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις τοῦ Ταμείου ὀφείλεται εἰς τὴν διαφυγὴν τῶν πόρων του, λόγῳ τῆς ἀρτοποιήσεως λαθραίων ἀλεύρων καὶ ἡ Διοίκησις τοῦ Ἑνωτικοῦ Συνδέσμου ἀφορμὴν λαβοῦσα καὶ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης παρὰ τῆς Ἀγορανομίας κατασχέσεως ἀλεύρων ὑπόπτου προελεύσεως εἰς διάφορα ἀρτοποιεῖα προέβη εἰς διαβήματα πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας διὰ τῶν ὁποίων ἐζήτησεν ὅπως ἐπιβάλλωνται βαρεῖαι κυρώσεις τόσον εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τοὺς ἐπεξεργαζομένους ἄλευρα ἐκ λαθραλέσεως ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀρτεργάτας τοὺς συνεργοῦντας εἰς τὴν τοιαύτην ἀρτοποίησιν.

Ἐπίσης προέβη εἰς διαβήματα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ΤΑΑΜΜ καὶ ἐζήτησε τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ του σχετικῶς μὲ τὴν τήρησιν τοῦ βιβλίου παραγωγῆς ἄρτου καὶ τὴν ὑποβολὴν μηνύσεων κατὰ τῶν παραβατῶν.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

ΣΑΜΟΣ, Σ)βριος.— Ἡ Ἕνωσις Ἀρτεργατῶν Σάμου, δι' ὑπομνήματός της πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς ζητεῖ ὅπως υἱοθετηθοῦν τὰ ὑπὸ τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἀρτεργατῶν ὑποβληθέντα αἰτήματα διὰ τὸ ἀσφαλ